

XXIX. ÉVFOLYAM

4. SZÁM

1984. ÁPRILIS

ÁRA: 1,50 FORINT

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Jubileum a postai újítómozgalomban

Huszonöt éves a Postás Központi Újítási Tanács

A postai újítómozgalom eredményességéért, fejlesztéséért végzett negyedszázados munkára tekintettek vissza a Központi Újítási Tanács — népszerű nevén a KÚT — márciusban megtartott jubileumi ülésének résztvevői. Huszonöt év egy testület életében is nagy idő, és szinte az újítómozgalom bölcsőjéig kell visszanyúlni, ha e testület létrejöttének körülményeiről és tagjainak azóta végzett munkájáról akarunk hű képet kapni.

Az újítómozgalom, vagy ahogy kezdetben nevezték, újítási és ésszerűsítési mozgalom, mondhatjuk nyugodtan: felszabadulásunkkal egyidős, hiszen az első újítások, ésszerűsítő javaslatok az ország újjáépítésének éveiben keletkeztek, igaz, akkor még többnyire spontán.

A postás dolgozók többsége őszinte lelkesedéssel és odaadással munkálkodott ez idő tájt az új posta megteremtésén. Még szó sem volt az újítások és ésszerűsítések díjazásáról, amikor tenniakarásukkal, kezdeményező készségükkel szinte a romokból igyekeztek előteremteni a postai szolgáltatások anyagi és technikai feltételeit. — Minden jó gondolatra szükség volt abban az időben — emlékeztek vissza a jubileumi ülés azon résztvevői, akik fiatalemberként vették ki részüket az újjáépítés sokszor keserves, de mégis szép munkájából.

1948-ban kormányrendelettel jogi szabályozást kapott az újításokkal kapcsolatos ügyintézés, a díjazás, megteremtve ezzel a mozgalom szélesebb körű kibontakoztatásának feltételeit.

A kezdeti évek látványos sikerei után az ötvenes évek második felében látszólag mélypontra jutott a mozgalom. Az 1952-ben benyújtott 11 235 és hasznosított 2585 újítási javas-

lat 1957-ig 1353-ra, illetve 463-ra apadt.

Új erőforrás bekapcsolására volt szükség a kimerültné látszó mozgalom újraélesztéséhez. 1958-ban a Postások Szakszervezetének vezetői egy, a szakmával közös társadalmi testület létrehozását kezdeményezték. A kezdeményezést tett követte, és 1959 márciusában a KPM IV. Postafőosztályának, valamint a Postások Szakszervezete bér- és termelési osztályának javaslata alapján megalakult a Postás Központi Újítási Tanács.

A testületet 8 szakmai, illetve 8 szakszervezeti delegált tagra tervezték, de az 1959. március 26-án megtartott ünnepélyes alakulóülésen még csak 12 tagot számlált a KÚT. Akkori tagjai: elnök: Magyarosi István (POK), elnökhelyettes: Polgár István (PESH), titkár: Havas István (HTI), tagok: Egyházi Lajos (TIG), dr. Kubinyi István (TIG), dr. Okolicsny Gyula (Rádióműszaki Ig.), Költő György (Vig.), Nagy Ferenc (Vig.), dr. Ramocsay László (HTI), dr. Dállyai Andor (Buvig), Vadas László (TIG) és Iványi Gábor (Vig.). 1960-ban egészült ki 16 főre a létszám. Ekkor lett KÚT-tag Vajda Zoltán (Vig.), dr. Székér Ferenc (Puskás Tivadar Távk. Technikum), Bayer Zoltán (Vig.) és Faragó László (POTI), aki 1972-től a mostani jubileumi ülésig az elnökhelyettesi tisztséget töltötte be.

Az első évek szorosan vett feladata az újításokkal kapcsolatos ügyintézés vizsgálata, az egységes postai eljárás megismertetése és ellenőrzése, a felmerülő panaszok rendezése, valamint a propaganda segítése volt. — Magyarosi István elnök igen határozott, dinamikus intézkedéseit, bizony, megemlégették a hibásan intézkedő vezetők, főkönyvelők. Az újítók

érdekeiből, a mozgalmi célokból jöttányit sem engedett — mondta erről az időszakról dr. Valtér Ferenc távközlés-szolgáltatási igazgató ünnepi megemlékezésében.

Az első évek gyakorlati tapasztalatai 1964-ben változásokat hoztak a KÚT személyi összetételében, vezetőségében és ennek folytán munkájának tartalmában is. Ekkor lett a KÚT elnöke Holló László (TIG), aki két évtizeden át végezte odaadón és példamutató módon ezt a munkát.

kön is jól szemlélteti, a benyújtott javaslatok alig haladták meg az ezret és az elfogadási arány is mélypontra (24%) állt az 1968. esztendőben.

— Új feladat hárult ebben a helyzetben a KÚT-ra — hallhattuk a szakmai referátumból. — Javítani, növelni a mozgalom számszerű eredményeit, agitációt kifejteni a brigádok között, meghallgatni az újítók kedvet adni nekik és az elbírálóknak, széles skálájú feladattervek kiadását szorgalmazni és az igencsak szűkmar-

sen Péntek Petronella, a Postások Szakszervezetének titkára.

A Posta Újítási Szabályzatának a gyakorlati élet által diktált élon tartásától kezdve újítási tanácskozások, ankétok, kiállítások szervezésében, lebonyolításában való részvételen keresztül különböző pályázatok, versenyek indításáig a KÚT mindig ötletgazdag volt javaslatokban. Az Újítók Klubjának létrehozása 1970-ben, az ötletpályázati felhívás 1973-ban, a KÚT 15 éves fennállásának évében megtartott IV. országos tanácskozás 1974-ben, az 1977. évi jubileumi munkaversenyhez kapcsolódó mozgósítás, az V. országos tanácskozás 1979-ben, vagy a postaszervek 1982-ben indított újítási versenye mind egy-egy olyan esemény volt, amely a postai újítómozgalom eredményességét fokozta, és amelyekben a KÚT javaslattevőként egyaránt jelen volt.

Az ellenőrzésben, tanácsadásban színvonalbeli javulást eredményezett az a gyakorlat, mely szerint a vizsgált postaszervek szakmai és szakszervezeti vezetői részt vesznek a tapasztalatokat értékelő üléseken, és így kölcsönös véleménycserével határozzák meg a fejlődés feltételeit.

A KÚT elemző munkájának mindig fontos területe volt az emberi tényező vizsgálata. Az újításnak, mint a jelen bizonyos mértékű kritikájának fogadása, a javaslatok elbírálása, elfogadása és hasznosítása vagy elutasítása módozatait tekintve kedvező vagy kedvezőtlen hatást egyaránt kiválthat, és erőteljesen befolyásolhatja a mozgalomban részt vevők körét, aktivitását. Ezért fontosak azok az észrevételek, javaslatok, amelyeket a KÚT tagjainak vizsgálódását követően az újítási előadók, szakvéleményezők,

egyszemélyi elbírálók tevékenységére vonatkozóan tesz.

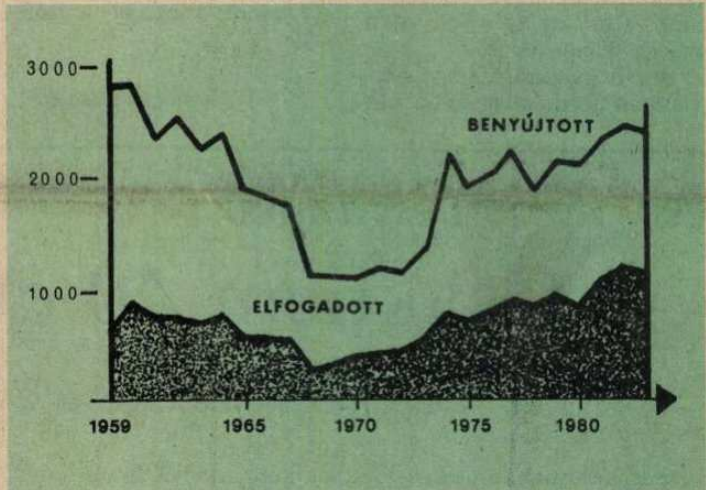
Az e téren szerzett sokéves tapasztalat szólt meg, amikor a jubileumi ülésen Holló László, a KÚT elnöke a következőket mondta hozzáfűlésében:

— Talán kissé elcsépeelt megállapítás, de a gyakorlat többszörösen igazolta, hogy ott jó az újítómozgalom, ahol a vezetők hozzáértéssel és szívesen foglalkoznak az újítások kérdésével. Örömteli érzés, és ezt az újítómozgalom eredményei is tükrözik, hogy egyre több ilyen vezető van a postán.

Az emberi tényezővel való tördésnél kell megemlíteni az érdekvédelemben kifejtett tevékenységet is. Mint az a szakmai referátumban elhangzott, évente átlag 12—15 panaszügyet, vagy ahogy ma mondjuk, felülvizsgálati kérelmet intéz a KÚT. Ha ehhez hozzátesszük, hogy ezek legtöbbször már megjárta a fellebbezési fórumokat, akkor mérhetjük csak fel igazán a KÚT ez irányú munkáját. A KÚT ebben a tevékenységében elsősorban mindig az újítók érdekeit tartotta szem előtt. Tette azt nagyon helyesen abból a megfontolásból, hogy az újító mindig egymaga áll szemben egy szervezettel. Igaz, jogi védelme írva van, de véleményeltérő esetek többségében az egyén szorul védelemre.

Az érdekvédelemben kívül az újítómozgalommal kapcsolatos szakszervezeti munka más területeit is eredményesen segítették a testület tagjai. A mozgalom kezdetén az újításokat bizottságok bírálták, és ebben a munkában szakszervezeti tisztségviselők is részt vettek. A szakszervezeti bizottságok mellett működő újítási bizottságok, ismertebb nevükön szubok, átmentették az utókornak a

(Folytatás a 3. oldalon.)

A személyi összetétel annak figyelembevételével változott, hogy a tanácsban az újítómozgalomban eredményesen tevékenykedő postaszervek újítói és dolgozói is képviselthez jussanak. A tartalmat illetően a KÚT tevékenysége kiszélesedett. Ez annál is inkább szükségessé vált, mivel a hatvanas évek végén részben az új pénzügyi szabályozások következtében, részben egy olyan helytelen szemlélet következményeként, mely szerint a műszaki fejlesztésben az újítási tevékenységre nincs szükség, igen komoly töres következett be a mozgalomban. Ezt a mellékelt kis grafi-

kú díjazást az ösztönzés céljából emeltetni.

A KÚT ellenőrző, elemző, tanácsadó munkája mind a szakmai, mind a szakszervezeti feladatok tekintetében szinte teljes körűvé vált, és ez a komplexitás eredményt hozott.

— A KÚT-nak mindig volt olyan javaslata, amellyel akár egy-egy postaszerv vagy szakágazat, akár az egész posta területén sikerült a mindenkori fejlődést segítő, a szolgáltatások színvonalát javító gondolatokat nagyobb számban, színvonalasabb tartalommal felszínre hozni — mondotta a jubileumi ülés-

Tájékozódás és tájékoztatás

A szakszervezeti mozgalomnak minden időben hatékony eszköze volt a tömegkapcsolatok erősítésében, a mozgalmi feladatok végrehajtásában a kétirányú tájékoztatás.

Látni az összefüggéseket

Tapasztalataink szerint a postás dolgozók igénylik a gyors és pontos tájékoztatást, elvárják egyes témák, kérdések okainak összefüggő és határozott indoklását, magyarázatát. Tapasztalható volt ez a legutóbb megrendezett értekezleteken, nem utolsósorban a beszámoló taggyűléseken, szóljon a téma a kollektív szerződés módosításáról, az idei bérfejlesztési lehetőségekről, az elmúlt esztendő munkájáról, s még sorolhatnánk. Az említett témák is érzékeltetik, hogy akár az egész társadalmat, a postát érintő kérdésekről van szó, akár helyi gondokról, a róluk alkotott véleményeknek az összegzésében, a megoldások kezdeményezésében fontos szerepük van az alapszervezeteknek, a területiek vezető testületeinek, s nem utolsósorban a társadalmi tisztviselőknek.

Szakszervezetünk igen nagy fontosságot tulajdonít a kétirányú tájékoztatásnak. Ez a tevékenység a szakszervezeti vezetők és a tagság közötti kapcsolat dinamikus jelzőrendszere, a szakszervezeti munka szerves része.

A kétirányú információáramlás, egymástól elválaszthatatlan. Ahogy a tagságnak a természetes igénye a rendszeres és folyamatos tájékozódás, ugyanúgy a szakszervezet vezető testületeinek is nélkülözhetetlen szükségük van arra,

hogy állandóan megbízható, pontos áttekintésük legyen a tényekről, a postás dolgozók véleményéről, hangulatáról. Mindezek az igények, szigorú követelményt támasztanak a tájékoztatói tevékenységgel szemben, mégpedig helyes értékítéletet, hű képet a valóságról.

Úgy ítéljük meg, hogy a munka színvonala az utóbbi években emelkedett, javult szervezeti rendszere. Számos példa bizonyítja ezt, a társadalmi vitára bocsátott témák bármelyikét, a törzsgárdaszabályzatot, a postai értelmiség helyzetét, a postai kézbesítők helyzetét megemlíthetjük. Éppen az elért eredményekre építve azonban tovább kell javítanunk tájékoztatói tevékenységünket.

Tükrözze a valóságot!

A szakszervezeti alapszervezetek havi ütemterv szerint juttatják el írásbeli vagy szóbeli információs jelentéseiket a partnerszervezetekhez, valamint a felsőbb szakszervezeti szervekhez, általában nagy felelősségtudattal, minden fontos mozzanatra kiterjedő figyelemmel. Helyenként azonban előfordul, hogy a jelentések nem eléggé pontosak, nem eléggé élesek, ezért kissé elmosódik az összkép. Olykor, bizony, rózsaszínűbb a helyzetnél, máskor — mint az utóbbi időben — egyoldalúan a gondokra világít rá. Mindenképpen a valós összképen kell a hangsúlyt lennie, emellett érződnie kell, hogy egy-egy kérdés, észrevétel honnan, milyen széles körtől, rétegtől származik.

Kézenfekvő, hogy az információs tevékenységet elsősorban a kiindulópontnál kell erősíteni, tovább javítani, lényeg változatlanul a folyamatos és tudatos gyűjtő-rendező munka legyen, melyben a szakszervezeti bizalmi központi szerepet tölt be.

Természetes igény, hogy a tagság a véleményét ne csak elmondhassa, s azt a bizalmiak, az alapszervezetek ne csak jelezzék, továbbítsák, hanem az is — s ez egyébként a szakszervezeti munka hitelét is erősíti —, hogy a postás dolgozók időben választ kapjanak kérdéseikre, ésszerű javaslataikat pedig megfelelő intézkedés kövesse. Itt kapcsolódik többek között a munkához a tájékoztatás.

A kérdések, az észrevételek, a javaslatok, csak a legtrikább esetben érkeznek elszigetelve, egyetlen postaszervtől. A valóságban sok ponton egyszerre, együtt jelentkeznek. Eleget, ha a mostani gondok közül csak a 40 órás munkahétre való áttérés lehetőségére vagy a nyugdíjasok kedvezményeinek jelenlegi helyzetére utalunk.

Többrétű tájékoztatás

Ezekre a kérdésekre csakis megfelelően gazdag és árnyalt, többszörös tájékoztatási rendszer képes választ adni. Részt vesznek ebben a Postás Dolgozó mellett a területi szakszervezeti szervek, a központi vezetőség írásos kiadványai, tájékoztatói, a demokratikus fórumok és maguk az írásos információs jelentések is.

Bevált gyakorlat, hogy aktívaértekezleteken, testületi ülés-

seken, szakszervezeti napok keretében a tagság egy-egy vagy több témában átfogó tájékoztatást kap, egyúttal választ kapva a felmerülő részletkérdésekre is. De a szakszervezeti oktatásban részt vevő több tízezres tagság is rendszeres tájékoztatást kell, hogy kapjon az időszaki országos vagy helyi társadalmi és postai kérdésekről.

Időnként tapasztalható, hogy a szüntelenül áramló tájékoztatás mégsem jut el vagy nem elég jó hatásfokkal (esetleg torzulva) jut el a hivatalokhoz, üzemekhez, a postás dolgozókhoz. Ezért fogalmazódnak meg olyan kérdések is, amelyekre már többször hangzott el elfogadható válasz.

Önmagában tehát nem elég a sokrétű tájékoztatás, hanem arról is gondoskodni kell, hogy eljusson oda, ahová irányul. Ezért többek között ma a vitát is a maga teljességében el kell juttatni azokhoz, akiket a tisztviselők képviselnek. Az úgynevezett „visszacsatolás” valamennyiünk elemi kötelessége. Mindez persze az irányító testületeknek is feladatuk. Éppen ezért hangsúlyoznunk kell többek között még azt is, hogy a testületi munka nem korlátozódhat a rendezvények elnökségi asztalára vagy a sorokban való megjelenésre.

A mozgalmi munka nyilvánossága megköveteli, hogy a kétirányú tájékoztatási tevékenység dinamikus és folyamatos legyen. Kiemelve egyúttal azt, hogy e tevékenység nem öncél, hanem mint a bevezetőben is hangsúlyoztuk, olyan eszköz, amely a tudatos és összehangolt politikai cselekvés egyértelmű segítője, előrevívője.

Somogyi Szabolcs

KITÜNTETÉSEK

Április 4-e alkalmából a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a

Munka Érdemrend bronz fokozatát

adományozta *Finta Ferenc* szb-tagnak (Budapest 114 postahivatal).

A Magyar Posta Elnöke

Kiváló Munkáért

kitüntetést adományozott *Kóré Gyuláné* jszb-titkárnak (Dombóvár 1 postahivatal).

Elnöki Dicséretben

részesítette *Gergács Lajos* szb-titkárt (Gépjármű Szállítási Üzem, Sopron), *Katona Gézné* szvb-elnököt (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), *Kovács Mihály* bizalmi (Magasépítési Üzem, Miskolc), *Schlemmer Ferencné* szb-elnököt (TIG Alközponti Üzem), *Szepesi Vilmosné* szb-titkár (Salgótarján 1 postahivatal).

Elnöki elismerést

adományozott *Faragó Istvánné* tt-bizottsági tagnak (Központi Járműtelep), *Kiss Károlyné* tszb-tagnak (Székesfehérvár 1 postahivatal), *Körös Margit* szb-tagnak (Nagyatád postahivatal), *Lőrincz Pál* szb-titkárnak (Hódmezővásárhely 1 postahivatal), *Nagy Ignácné* jszb-titkárnak (Ajka 1 postahivatal), *Szűcs Imre* tszb-szvb-tagnak (Nyíregyháza 2 postahivatal).

A propagandisták napja alkalmából a Szakszervezetek Országos Tanácsa

Szakszervezeti Munkáért Oklevél

kitüntetésben részesítette *Kovács János* főbizalmi, propagandistát (Központi Kábelüzem).

Előadássorozat gazdasági felelősöknek

A választások óta negyedik alkalommal rendezett szakszervezetünk központi vezetősége gazdasági felelősi tanfolyamot. Eddig összesen 160 gazdasági felelős és 168 számvizsgáló bizottsági elnök részesült ilyen képzésben.

A legutóbbi tanfolyam 33 résztvevője szakszervezetünk XI. kongresszusának határozataiból adódó feladatokról a kv

szakszervezetek felépítéséről kaptak általános tájékoztatást. Ismerkedtek az alapszervezetek terv szerinti gazdálkodásával, a költségvetés készítésével, a pénzügyi szabályokkal, a segélyezési rendszerrel és hasonló kérdésekkel kapcsolatos gyakorlati feladatokkal.

Machács Jánosné

A SZOT kulturális, agitációs és propagandaosztálya pályázatot hirdet szakszervezeti tisztviselők, bizalmiak számára

Új törekvések és módszerek a szakszervezeti munkában

címmel.

A pályamunkákból a *munkahelyi szakszervezeti életéről, a mozgalmi munka gyakorlatáról* szeretnénk képet kapni, ezért kérjük a pályázókat, hogy beküldött munkáikban elsősorban olyan kérdések kifejtésére törekedjenek, mint például:

- Mi vonzott a szakszervezeti munkához és miért szertem a bizalmi munkát;
- Hogyan építettem ki a kapcsolatot a szakszervezeti csoport tagjaival, és milyen segítséget kaptam tőlük munkámhoz;
- Hogyan alakítjuk ki véleményünket, javaslatainkat a döntéshozók részére a szakszervezeti csoportban;
- Formáljuk-e, alakítjuk-e egymás gondolkodását, magatartását a csoportban;
- Tudom-e mindig érvényesíteni a csoport javaslatait, elképzeléseit a testületi üléseken;
- Politizálunk-e a szakszervezeti csoportban, miket vitatunk leginkább és milyen eredményre jutunk;
- Milyen új formákat sikerült találni a gazdasági vezetőkkel való folyamatos kapcsolatra stb.

A megjelölt témakörök orientáló jellegűek, ezeken kívül minden olyan új törekvés, módszer leírása beleillik a pályázat körébe, amely hosszabb ideje bevált, bevezetése, alkalmazása növelte a szakszervezeti munka tevékenységét, ki-váltotta a tagság elismerését, s mint jó tapasztalat széles körben elterjeszthető.

A pályamű legnagyobb terjedelme 5-10 gépelt oldal lehet.

A pályázaton minden tisztviselő, bizalmi részt vehet egyénileg vagy csoportosan (például egy szakszervezeti bizottság kollektívája).

A beküldött pályaműveket a SZOT osztálya által felkért mozgalmi vezetők közül és tisztviselők közül álló zsűri értékeli.

A pályázatok beküldési határideje: 1984. december 15. Eredményhirdetés 1985. április 4-e előtt.

A pályázat jelíge. A pályázó nevét, munkahelyének címét külön borítékban kell mellékelni.

Pályadíjak: 5 első díj 2000-2000, 10 második díj 1500-1500 és 15 harmadik díj 1000-1000 forint.

SZOT kulturális, agitációs és propagandaosztály

Az utolsó beszámoló

Csaknem 40 éves tagság után

Nem végleges búcsú a kitüntetett szb-titkártól

A szokásosnál szebben felöltözve, ünnepélyesebb arccal tartottak taggyűlést március 29-én a Csekkleszámláló Hivatalban: a beszámolóban kívül a napirend az szb-titkár búcsúztatása és a kooptálással új titkár választása volt.

Az szb-t a bizalmiakat, a hivatal gazdasági, politikai, társadalmi vezetőségének képviselőit, valamint a vendégeket: *Megyeri Lászlót*, a Postások Szakszervezetének titkárát és *Rabi Jánost*, a szervezési- és káderosztály munkatársát a leköszönő titkár, *Bujáki Klára* üdvözölte.

Ezt követően tartotta meg beszámolóját a múlt évi szakszervezeti tevékenységről, a gazdasági munka értékeléséről. A legnagyobb feladatot ebben a sárga postautalványok új, területi elv szerinti feldolgozása, a számítógép fogadására való állás, valamint az átfutási időnek 4,5 napra csökkentése jelentette. Mint addig is, a múlt évi eredményekből szintén derrekanan részt vállalt a hivatal 22 szocialista brigádjának 249 tagja, akik a Csekklesz. többi dolgozójával együtt 2536 társadalmi munkaórát teljesítettek tavaly.

A kollektíva munkahelyi közérzetét sokban javította, ténykedésük intenzitását fokozta, hogy az szb javaslataira a gazdasági vezetők 140-ről 130-ra csökkentették a túlórák számát, egy emberre számolva 38,8-ról 28,8-ra. Az szb egyik feladata, hogy az éves túlóraerőlet a lehetőség szerint még tovább redukálják. A munkahelyi körülményeket tette kellemesebbé emellett a hivatal festése, mázolás, a bútorcsere, a nehéz fizi-

kai munkát felváltó teheremelő alkalmazása, valamint a Csanádi György szocialista brigád újítása: az általuk szerkesztett kézikocsival könnyebbé és biztonságosabbá vált a telephelyen belüli szállítás.

Bujáki Klára ezután a munkahelyi demokrácia helyi alkalmazásáról, értelmezéséről beszélt, megemlítve, hogy ez nem csupán a fórumokon — melyekre az írásos anyag mindig időben elkészült —, hanem a gazdasági vezetők és a beosztottak napi kapcsolataiban is érvényesült. Fejlesztésének további formáit, lehetőségeit a Miniszterelnökség és a SZOT idevonatkozó együttes határozata szerint kell vizsgálni.

Beszámolt az szb-titkár a Csekklesz. üdülési helyzetéről, a négy osztályon aktívan folyó szakszervezeti, politikai oktatás eredményeiről és a kulturális programokról; közülük főleg a brigádtalálkozókat, a színházlátogatásokat, a bál voltak nagyon sikeresek. Jobban szorgalmazták 1983-ban a nyugdíjasokkal való törődést; a szakszervezeti pénzből 20 embernek 500-500 forint jutott, a társadalmi munkából befolyt 25 ezer forintból pedig 47 nyugdíjasnak adhattak kisebb-nagyobb összegű segítyt, illetve csomagot.

Az előadó végül ismertette a szakszervezeti bizottság gazdasági munkáját, a szervezetszám alakulását (1983-ban 97,9 százalékkal), méltatta a gazdasági, a párt- és a KISZ-vezetők tenni akarását.

A hozzászólások és a számvizsgáló bizottság jelentése után az szb-titkár bensőségesen mondott búcsút az egész testü-

letnek, személy szerint megemlítve a munkáját leginkább segítő kollégákat. Külön köszöntö meg *dr. Baumann Józsefnek*, a hivatal vezetőjének egyúttmunkájától; tőle — mint mondta — soha olyat nem kérhetett a szakszervezet, amit szívesen ne teljesített volna.

Ezt követően Megyeri László köszöntö meg a tisztességétől megváltó szb-titkár sok évi tevékenységét, átnyújtva neki a Postások Szakszervezetének szép ajándékát. Ugyancsak Bujáki Klára érdemeiről szólt a testület által egyhangúan megszavazott új, kooptált szakszervezeti titkár: *Ladányi Csabáné*, aki 1967-től tagja az szb-nek, és mint agitációs, propaganda- és kulturális felelős látta el közmegelédésre mozgalmi feladatait, bizonyította rátermettségét jelenlegi funkciójára.

★

A hivatalosan június 30-val nyugdíjba vonuló csupa energia, csupa lendület asszonyról senki le nem olvasná a korát; így azt sem, hogy kerekén 40 esztendő szolgálta a postánál. A 72-es hivatalban levéltovábbítóként kezdett dolgozni, és hosszabb időt töltött az anyaghivatal nyomdájában, valamint a mátraházi és a zirci postás-üdülőben. 1968-tól a Csekklesz. munkaügyi és igazgatási előadója.

1945 óta tagja a szakszervezetnek, s már a belépésétől kezdve vállalt funkciókat: volt bizalmi és könyvtáros, közönség-szervező és szb-elnök. 1977-ben választották meg a hivatal szakszervezeti bizottságának titkárává.

A jobb adni, mint kapni elvet híven átültetve a gyakorlatba főképpen arra törekedett, hogy az itt dolgozók sok túlóráit igénylő és bizony, nem túlfizetett munkáját valamelyest megkönnyítse, a rendelkezésre álló szakszervezeti anyagi keretből, amit lehet, visszajuttasson nekik. A postánál ebben a hivatalban szerveztek először társadalmi munkát a nyugdíjasok támogatására, a szokásosnál értéke- sebb ajándékokkal tették emlékezetesebbé a nők és az anyák napját, és a családok üdülésének terheiből ugyan-csak jókora részt átvállalt az szb.

— Milyenek lesznek nyugdíjas éveim? Még tevékenyebbek — mondja nevetve, és elsorolja terveit, melyek között, mint eddig is, a nagy túrák, országjárások, külföldi utazások lesznek a főszereplők. De nem válik meg végleg a szakszervezeti munkától sem: amellett, hogy az új titkár kezdő lépéseit egyengetni fogja, társadalmi munkában elvállalta 30 bizalmi oktatását. Mert hogyan is tudna csak úgy, hirtelen búcsút mondani feladatainak egy postásdinasztiából származó, vérbeli postás.

Gazdasági munkájáról *vezérigazgatói dicséret*, két *Kiváló Dolgozó*, és egy *Posta Kiváló Dolgozója* kitüntetés is vall. Társadalmi tevékenységét pedig ugyancsak két *Társadalmi Munkáért* jelvény, *Szakszervezeti Munkáért* oklevél, a *béke-mozgalom oklevele*, és négy évtizedes szolgálatát az április 3-án adományozott legrangosabb elismerés: a *Munka Érdemrend ezüst fokozata* minősíti.

— simon —

Huszonöt éves a Postás Központi Újítási Tanács

(Folytatás az 1. oldalról.)

kollektív bölcsesség e példáját. A KÚT tapasztalatainak továbbadásával mindig jelentős segítséget nyújtott e bizottságok munkájához, aminek eredményeként ma a szakszervezet már úgynevezett megelőző érdekvédelmet is ellát.

— Néhány szub munkájában néhánnyá vált az elutasított újítási javaslatok folyamatos vizsgálata a hasznosítható tartalom megmentésére. Ma már van olyan hasznosított javaslat, amely az elutasítást követően nem az újító felülvizsgálati kérelmének, hanem a szub javaslatának alapján került vissza a vérkeringésbe — hallottuk a munkát segítő szakszervezeti tevékenység értékelésénél.

A KÚT e sokrétű és eredményes munkáját főképpen annak köszönheti, hogy a testület mindig szakmájukat, hivatásukat, az újításokkal kapcsolatos tennivalókat, jól értő és művelő tagokból állt, és ahogy *Faragó László*, a leköszönő elnökhelyettes mondta hozzászólásában: a lelkesedés, a kitartó mozgalom, a kollektív szellem az egyedüli recept, és ezt ajánlja a stafétabotot átvéveőknek is a további eredményes munkához.

Az eredményesség másik záloga ennek a kollektív szellemnek a kivételése, egy folyamatos és jó kapcsolat a postaszervekkel, a Magyar Posta Központjával, a Postások Szakszervezetével és annak területi szerveivel, valamint a külső szervekkel az Országos Találmányi Hivattal, a Szakszervezetek Országos Tanácsával, és amíg a posta a társához tartozott, a KPM-mel stb.

Az OTH-t *Mester Lajos* képviselte a jubileumi ülésen. Öt évig volt területi instruktora a postának. A SZOT részéről *Burán Károly* volt jelen. Mindkét részről méltatták a testület negyedszázados munkáját. Elmondták, hogy a KÚT tevékenységét a postán kívül is ismerik, és a területi munka so-

rán más szerveknek is ajánlják hasonló testület életre hívását.

Hosszan lehetne még sorolni, hogy mi mindenből vette ki részét a postai újítómozgalom eredményeinek javításában, fejlesztésében a KÚT. Egy dolog azonban egészen bizonyos, hogy a hosszú évek munkájának tapasztalatai, a generációk sorában felgyülemlett ismeretanyag mindig megfontolásra kell, hogy késztesse azokat, akikhez e testület észrevételei, javaslatai elhangzanak. Ami pedig a javaslatok értékét fémjelzi, az a postai újítómozgalom eredményeiben egyértelműen tükröződik. A mérlegre tett 25 esztendő alatt sok változáson ment keresztül a mozgalom, de az utóbbi években egyre ki-egyensúlyozottabban fejlődik, és ebben a KÚT-nak elidegeníthetetlen érdemei vannak.

A posta szakmai és szakszervezeti vezetői egybehangozva ítélték meg a KÚT jövőjét. A testület munkájára a postás társadalom továbbra is igényt tart. Hasonló kitartást, odaadó szorgalmat kér azokról, akik most átvesszik a stafétabotot, és — gondolva azokra is, akik már ebben nem részesülhetnek — megköszöni az eddig végzett munkát mindazoknak, akik az elmúlt 25 esztendő alatt a KÚT munkájában részt vettek.

A megemlékezéseket és hozzászólásokat követően kitüntetések és jutalmak adtak át. A KÚT-ban végzett kiemelkedő

és eredményes munkájának elismerésül a 25. évforduló alkalmából:

— O a Magyar Posta elnöke **Elnöki Dicséretben** részesítette **Holló Lászlót**, a KÚT leköszönő elnökét,

— O a Postások Szakszervezetének elnöksége a **Szakszervezeti Munkáért kitüntetés ezüst fokozatát** adományozta **Faragó Lászlónak**, a KÚT leköszönő elnökhelyettesének,

— O a Magyar Posta elnöke **jutalomban** részesítette **dr. Nagy Imrét** és **dr. Kubinyi Istvánt**, akik nyugdíjas közreműködőként vettek részt a testület munkájában.

Ezután átadták az új működési szabályzat szerint most már 19 KÚT-tagnak öt évre szóló megbízását a Magyar Posta elnöke és a Postások Szakszervezetének főtájtára által aláírt KÚT-igazolvány formájában. A megbízások átadását az új vezetőség megválasztása követte. A vezetőséget a KÚT saját soraiból, funkcióként, titkos szavazással választotta. A választást követően az új vezetőség bemutatásával folytatódott az ülés. **Csapó Attila** elnök tartott székfoglaló beszédet. Az újítói munka jövőbeni lehetőségeiről és a postai szolgáltatások fejlesztésében betöltött fontos szerepéről szólt. Az ülés hivatalos része pohárköszöntővel zárult.

Mészáros József

A POSTÁS KÖZPONTI ÚJÍTÁSI TANÁCS

Elnök: *Csapó Attila* (Központi Kábelüzem)
Elnökhelyettes: *Balla Tibor* (Budapesti Postaigazgatóság)
Titkár: *Bartha József* (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság)

Tagok: *dr. Asztalos Ferenc* (Magyar Posta Központja), *Bakalár Tibor* (Budapest vidéki Postaigazgatóság), *Hegedűs Valérné* (Központi Járműtelep), *Horváth Árpád* (Soproni Postaigazgatóság), *Horváth Károlyné* (Központi Kábelüzem), *Horváth S. Miklós* (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), *Jakab Györgyné* (Magyar Posta Központja), *Kapsa Ferenc* (Központi Javítóüzem), *Kovács Gáborné* (Posta Számítástechnikai és Szervezési Intézet), *Kovács István* (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), *Mandják Tibor* (Posta Kísérleti Intézet), *Szabó Károly* (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság), *Szűcs József* (Posta Számítástechnikai és Szervezési Intézet), *dr. Tóth Dezső* (Postások Szakszervezete).

A forintok nyomában...

A Postások Szakszervezetének elnöksége márciusi ülésén több fontos téma tárgyalása mellett áttekintette a szakszervezet 1983. évi gazdálkodását. Az elnökség határozatában egyetért a mérlegbeszámoló adataival, s úgy foglalt állást, hogy a gazdálkodásra vonatkozóan tájékoztatni kell a tagságot. A szakszervezet költségelosztását, gazdálkodását jónak ítélte meg, de felhívta a figyelmet néhány olyan tényezőre, amely a jövőben nagyobb gondosságot, jobb, alaposabb előkészítést és végrehajtást kíván.

Hogy mire fordítja a szakszervezet a rendelkezésre álló összegeket — s esetleg mire lenne célszerűbb fordítani a jövőben néhány területen —, erről beszélgettünk *Sághó Sándor-néval*, a pénzügyi és gazdasági osztály vezetőjével.

A tavalyi gazdálkodásról részletes beszámolót készítettünk szakszervezetünk elnökségének, s ez az összesítés természetesen szerepel a valamennyi ágazati szakszervezet munkájáról a SZOT elnökségének megküldött ilyen témájú jelentések között. A 19 ágazati szakszervezet között a Postások Szakszervezete több vonatkozásban is kiemelkedő helyet foglal el. A SZOT adatai szerint az országos szervezettség 96,4 százalékos — nálunk a dolgozók 97,6 százaléka szakszervezeti tag. Kiemelkedően szerepelünk a tagdíjbefizetések vonatkozásában is: tíz szakmai szakszervezetnél nem tudták teljesíteni a tagdíjbefizetési tervet; a Postások Szakszervezete pedig 102,5 százalékosan „hozta” az előírányoztatkat, s ezzel az aránnyal a második helyet foglalja el a legjobbak között, a HVDSZ-szel együtt. S ami különösen szép ebben a teljesítményben: a tagdíjbefizetésnél három hónapnál kisebb tagdíj-elmaradása a tagok mindössze 0,8 százaléka van; három hónapnál több elmaradása pedig mindössze 0,2 százaléka van. Ezekkel a számokkal sikerült az első helyre tornódnunk, vagyis a tagdíjbefizetési fegyelm nálunk mondhatjuk: példamutató. Talán ennek az is a ma-

gyarázata, hogy a postás dolgozók közül sokan bálnak pénzrel, megszokták a pontos, megbízható munkát, a fegyelmet. De köszönhető ez természetesen a bizalmiak szorgalmának, lelkiismeretességének is. (Ugyanígy nincs gond gyakorlatilag a társadalmi tulajdon védelmével — ugyanezen okok miatt.)

— E valóban elismerésre méltó eredmények mellett ugyanakkor olyan adatokat is tartalmaz a beszámoló, amelyekkel kevésbé büszkélkedhetnek a postások. Melyik területre vonatkoznak ezek a számok?

— A segélyezési munkára. Szakszervezetünk elnöksége az említett márciusi ülésén fel is hívta a figyelmet e tevékenységnél a nagyobb figyelemre, a körültekintőbb gondoskodásra. A központi vezetőség határozata 1982 decemberében fölemelte a segélyezés mértékét. Az alapszervezetek azonban nem éltek ezzel a lehetőséggel. A gazdálkodási keret 20 százalékát fordíthatnánk a leginkább rászorulóknak segítésére, de mindössze 14,2 százalékot fordítottak erre a célra. Az intézményes segélyek összege 400, illetve 800 forint volt 1983-ban. A rendkívüli segélyként kifizetett összegből egy-egy dolgozó átlag 720 forintot kapott — ez már valamivel több a korábbi összegnél, de nem érte el a költségvetési összesítés alapján kiszámított 749 forintos, egy emberre jutó átlagot. A 2,3 millió forint rendkívüli szakszervezeti segélyből 1,9 millió forintot kaptak a nyugdíjasok és a nagycsaládosok, a gyermeküket egyedül nevelő szülők. A kifizetett összegek hasonló nagyságúak mint a korábbi években, a segélyben részesülők száma viszont több volt, tehát — éppen az irányelvekkel ellentétben — kisebb az egy emberre jutott segély összege. S ezen változtatni kell, hiszen a segélyezés éppen a mindennapi élet gondjait kívánja enyhíteni.

— Hogyan döntenek el, kik kapják a segélyeket?

— Tavaly a központi vezetőség kezdeményezésére felmér-

tük, hogy hány nyugdíjasunk van, akiknek kicsi a nyugdíjuk, vagy akik már nyolcva-névesek, elmúltak. Mindannyiukat számon tartjuk; nekik 1982-ben központilag 5 millió százezer forint segélyt fizettünk ki. 1983-ban kértük az alapszervezeteket, hogy foglalkozzanak ilyen tekintetben is a hozzájuk tartozó kisnyugdíjasokkal, idős volt dolgozókkal, és saját keretükből adjanak nekik segélyt. Ez nem történt meg teljes mértékben. A legtöbb alapszervezetnél a szükségesnél kevesebbet fordítottak segélyezésre, inkább sport- és kulturális célokra használták fel az összegeket.

— Pontosabban: mit kifogásol az elnökség?

— Nem a kifogásolással, inkább a szemléletváltozás szükségességén van a hangsúly. Az anyák napja, a napon, a gyermeknapok ajándékai sokba kerülnek. Egy-egy megajándékozottra nagyon kicsi összeg jut, olyan kevés ez a pénz, hogy értelmes ajándékot tulajdonképpen ebből a húsz-harminc forintból nem is lehet venni. Sokkal célszerűbb lenne ezt az összeget vagy közös rendezvényre, vagy egy-két olyan dolgozó megsegítésére fordítani, aki valóban nagyon rászorul, s akinek nagyobb ajándékot jelenthetne az összegyűjtött pénz. De nagyon sok alapszervezetnél ellenzik ezt a módszert. Sokan a szakszervezeti élet „egyetlen” megnyilvánulási formájának tekintik az ilyen megemlékezést, a nónapi nagymegajándékot, s mint valami szerzett joghoz, ragaszkodnak hozzá. Nagyon nehezen fogadják el dolgozóink azt, hogy a meglevő pénzből ésszerűen kell gazdálkodni. A Postások Szakszervezete mindig is nagy figyelmet fordított arra, hogy a legcélszerűbb felhasználási módját találja meg a pénzének.

— Úgy érzem, összefüggéseiben kell látnunk egész gazdálkodásunkat, a szakszervezeti célokat, s ha így tekintjük, sokkal értelmesebb nem aprópénzre váltani, hanem a valóban szükségesekre fordítani a pénzt.

— rácz —

Nemzedékváltás a KÚT élén

Két korosztályt képvisel a volt elnök s az új elnök — *Holló László* és *Csapó Attila*. Nemrég ért véget a Postás Központi Újítási Tanács tisztújító, jubileumi ülése — 25 éves a KÚT —, amelyen megtörtént a stafétabot átadása. *Holló László* huszonegy évig töltötte be ezt a tiszteket, *Csapó Attila* pedig hetedik éve tagja a tanácsnak. Az ülés ünnepi hangulatát éreztem beszélgetésünk alatt is, amikor a két életút fontosabb állomásairól esett szó.

Holló László az Eliwest-Príteg cégnél eltöltött nyolc év után, 1938-ban műszerészként került a Krisztina Távbeszélő Központba, s a postától ment nyugdíjba, 1978-ban, mint a Budapesti Távbeszélő Igazgató-

ság igazgatóhelyettese. Ifjúkorában jött a háború, a katonaság, a front — s a felszabadulás. 1949-ben nevezték ki a Posta Alközponti Vállalat műszaki osztályvezetőjévé. A háború előtt elkezdett gimnáziumot befejezte, majd beiratkozott a Műszaki Egyetemre, s 1958-ban szerzett diplomát. 64-ig dolgozott az Alközponti Üzemben; életének gazdag időszakává vált ez. A postai teendők mellett más feladatokat is megoldott munkatársaival. Szerényen említi meg, amiről ma már sokan nem is tudnak, hogy postás dolgozók kezemunkájával készültek az első eredményhirdető rendezések. A már elhunyt *Bányai Pál*, a Középpülettervező Vállalat mérnöke mellett részese volt e találmánynak. (H. L. kérte, említsem meg a nevét.) 1954-ben készült el az első rendezés. Az 1957. évi moszkvai VII-en nagy sikert aratott a legnagyobb tábla, amely tízszoros volt, és soronként harminc betű leírását tette lehetővé. Hasonlók működnek Belgrádban, Berlinben is. Kairói rendelésre olyan készült, amely latin és arab betűket is tudott írni. Az egyiket balról jobbra, a másikat jobbról balra. Nagy volt az érdeklődés a berendezés iránt, kapacitás híján a gyártást át kellett adni más cégeknek.

— A posta szakmai kapacitása kihasználható olyan témákban is, melyek nem tartoznak

szorosan a profilunkhoz, az elődök példát mutatnak — mondja *Ritter Péter*, a szakszervezet közgazdasági osztályvezetője, akinek szobájában összejött ez a randevú.

Holló László a Távbeszélő Igazgatóságon részese volt a crossbar technika honosításának is, mely 1969-ben indult. (A fiatal mérnökök már „beleszúlnak” ebbe.) Mint műszaki vezetőhöz, hozzá tartozott az újítások elbírálása is. Volt olyan esztendő, hogy 150-200 újítást adtak be az igazgatóságon. Konkrét tapasztalatokat tudott hasznosítani a KÚT munkájában is.

— A KÚT tagjai elismert szakemberek, igazolványuk van, mellyel minden postaszervnél nyitott ajtóra találnak — hallom *Ritter Pétertől*. — Nagy segítséget adnak a posta szakmai és szakszervezeti vezetőinek ahhoz, hogy az újítási munka színvonalas legyen.

A *Holló család* postás dinasztia. Felesége is a postánál ment nyugdíjba. A nagyfiút harminckilenc évesen a közelmúltban elveszítették, három gyermek maradt apa nélkül. A nagyapja igyekszik segíteni, amennyire erejéből telik. A nagy bánatot az idő sem enyhíti.

— Fárastó volt már a KÚT-munka? Nem erről van szó, hanem arról, hogy tanácsstagok az új működési szabályzat szerint csak aktív dolgozók lehetnek.

Ez azonban nem jelenti azt, hogy a KÚT nem támaszkodik az idősebbek tapasztalataira. Időnként egy-egy vizsgálatra felkérlik a nyugdíjasokat. *Holló László* megígérte, hogy ezután is számíthatnak rá.

Csapó Attila édesapja a Kábelüzem jogelődjénél dolgozott, 1944-ben a fronton elesett. Itt

maradt a mama két kisgyermekkel. A régi barátok kitarotattak a család mellett, segítettek akkor is, amikor *Attila* egyetemista lett. Javasolták, kössön tanulmányi ösztöndíjat a Kábelüzemmel. Így lett 1964-ben az üzem dolgozója, miután diplomát szerzett a Műszaki Egyetem gépészmérnöki karán.

Július 17-én léptem be, s érdekes módon legelső feladatom egy újítás szakvéleményezése volt.

Maga is sokszoros újító lett, megkapta a bronz, ezüst, majd az arany kitüntetést. Szaba-

dalom is fűződik *Csapó Attila* nevéhez.

— Jó szellemi torna volt. A mindennapi munkában a tudásanyag beszűkül, kopik, ilyen témáknál viszont elő kell szedni a szakirodalmat, sok minden felfrissül.

Nyolc évig az üzemfejlesztési osztály vezetője volt, másfél éve a termelési osztály vezetője. Munkatársai már megszokták, hogy nehéz megtalálni; állandóan tárgyal valahol, vagy vidéken van. A családnak is meg kellett szoknia, hogy éjszakába menően olvas. Kéttucatnyi szakfolyóirat várja otthon. Öt és fél, hat óra az alvásigénye, illetve ennyi ideje jut a pihenésre.

A KÚT-nak háromtagú vezetősége van. A volt titkár, *Balla Tibor*, elnökhelyettes lett, az új titkár, *Bartha József*, a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság fejlesztési osztályának vezetője. A tanács tizenkilenc tagú, de a nagyobb teher, az operatív irányítás a vezetőségre hárul. Jó együttműködésre van szükség ahhoz, hogy megtalálják egymást, amikor kell, s megosz- szák egymás közt a munkát.

— Összeforrt társaság van együtt a KÚT-ban. Az új, most bekerült tagok sem fognak csatlódsz okozni. Megerősödöttünk számítástechnikai szakemberrel, jogással. Szakmailag nagyon jó az összetétel.

A huszonöt évre visszatekin- tő újítási tanács — kiegészítve sorait, új vezetőséget választva — ezután is igyekszik eleget tenni annak a feladatnak, amelyet a posta és a szakszervezet vezetősége elvár tőle. Az eddigi eredmények további hasznos munkára sarkallják őket.

Bánhidí Éva

Időszerű kérdések

A kollektív szerződés 1984. évi módosításával csökken-e a postásnyugdíjasok kedvezménye?

A felelet egyértelműen: nem. A Magyar Posta Kollektív Szerződésének 2. paragrafus (4) bekezdése szerint a postásnyugdíjasok jogosultak

— üzemi tehergépármű kedvezményes igénybevételeire, lakásépítésre és költözködéseire;

— üzemi étkeztetésre;

— postaszemélyzeti díjkezd- menyre.

A fenti szabályt az 1984. évi módosítással a kollektív szerződésből törlik. Ennek az az oka, hogy a kollektív szerződés a postával munkaviszonyban nem állókra nem tartalmazhat rendelkezést. Vagyis:

— ha a nyugdíjas a postán munkát vállalt, akkor úgy kell elbírálni, mint a posta tényleges dolgozóját;

— ha nem dolgozik, akkor — a megengedett esetén kívül — más helyen kell rendelkezni a juttatásról.

A nem dolgozó nyugdíjasok kedvezményének megvonását vagy csökkenését a posta nem tervezi, azonban a jogszabályi előírások szerint a kollektív szerződésen kívül kell a kedvezményeket rendezni. Espedig

— az üzemi gépjárművet — lakásépítés és költözködések céljából — a nyugdíjasok a közeljövőben kiadandó postai végrehajtási utasítás alapján vehetik továbbra is igénybe;

— a pszdk-ról az 56/1976. (Po. É. 26.) Vig. számú utasítás rendelkezik, amely a kedvezményt a nyugdíjasokra is kiterjeszti;

— az üzemi étkeztetésre és a költségtérítésre vonatkozóan pedig a kollektív szerződés 39. paragrafus (4) bekezdése a nyugdíjasokra is rendelkez.

(Egyébként ez a fent hivatkozott egyetlen megengedett eset, amelyet a nyugdíjasokra vonatkozóan is a kollektív szerződés szabályoz.) Tehát a 2. paragrafusban való ismétlés felesleges.

Közigazgatási osztály

Átmenetileg „nyugdíjba vonult” a balatonalmádi postás üdülő

A Balaton északi partján, festői környezetben van a postás üdülő, a balatonalmádi postás üdülő. Ez a létesítmény — amely az 1930-as évek elején épült — már hosszú évtizedek óta szolgálja a postás dolgozók gondtalan üdülését, kikapcsolódását. Sok tízezer beutalt gondol szeretettel vissza az itt eltöltött szép napokra. Az idő vasfoga azonban egyre jobban kezdte az öreg épületet, ezért — most már évek óta — javíttatják, korszerűsítik.

A felújítási munkák során derült ki, hogy a konyhaépület pincéjének vízszintes teherhordó szerkezetei részben bauxitbetonból készültek, ezért ezt a szakaszt már korábban alá kellett dűcolni. A biztonságos üzemeltetés szempontjából sürgősen felül kellett vizsgálni a főépület szerkezeteit is. Sajnos, a laboratóriumi vizsgálatok alapján összegezett statikai szakvélemény olyan helyzetet tárt fel, amelynek alapján az üdülőt nem lehet tovább üzemeltetni. Megállapították, hogy a főépület egy része itt is bauxitbetonból készült és azonnali megerősítésre szorul az épület. A további üzemeltetéshez alá kellene dűcolni, ezenkívül a fel-tárási helyek is állandó megfigyelést igényelnek, s az üdülő működését bármelyik pillanatban azonnal leállíthatják.

Még ez az átmeneti megoldás is nagyon sok pénzből került volna, de ezzel együtt is csak a férőhelyek felét lehetett volna hasznosítani. A Magyar Posta központjának illetékeseivel szakszervezetünk úgy határozott, hogy ilyen körülmények között az 1984. évi üdültetést — a beutaltak és az ott dolgozók biztonsága végett — nem lehet elindítani, az üdülőt be kell zárni.

Az 1984. évi beutalójegyek szétosztásánál az üdülő állagára vonatkozó megállapítások még nem voltak ismeretesek, erről csak az üdülőjegyek kiadása után szerezünk tudomást. Mit tehetünk? Vissza kellett vonni az alapszervezeteknek már kiadott beutalókat.

Jogosan vetődik fel a kérdés, hogy milyen intézkedéseket tettek a balatonalmádi üdültetés pótlására. Úgy éreztük, hogy ha egy időre nélkülözünk is kell szép balatonalmádi üdülönket, legalább a dolgozók pihenését — ha más formában is — tegyük lehetővé. A szervezési munkába minden érdekelt bekapcsolódott: a Magyar Posta központja, a Posta Szociális Hivatal szakemberei és természetesen szakszervezetünk központjának munkatársai is.

Örömmel közöljük, hogy különböző létesítményekben — ahol teljes ellátást kapnak a beutaltak — sikerült teljes egészében a kieső üdülői férőhelyeket pótolni. Így Balatonfüreden, Balatonszepezden, Siófokon és a Szántódi Postás Oktatási Táborban szerveztünk tagságunk számára elsősorban családok üdültetését. A beutalójegyek már ott vannak a szakszervezeti bizottságoknál.

Akik a balatonalmádi üdülő további sorsáért aggódnak, joggal kérdezik, hogy mit terveznek helyreállítására. Az üdülő-épület teljes rekonstrukciójának előkészítése már megkezdődött. Az elképzelés szerint az átépítéssel egyidejűleg az üdülőt korszerűsíteni is kell. A posta vezetői szakszervezetünkkel együtt azon munkálkodnak, hogy ez a szép, romantikus környezetben levő üdülönk mielőbb újra a postás dolgozók rendelkezésére álljon.

Németh Istvánné

A posta új számítástechnikai szolgáltatója a Posta Központi Járműtelep

Január 27-én ünnepélyesen átadták a Magyar Posta újabb számítástechnikai szolgáltatóját a Posta Központi Járműtelepen

Ez a rövid hír sok ember számára szokványos információ. A postások nagy része is figyelmen kívül hagyta. Ennek a cikknek és a következő számban megjelenő második részének elolvasására szánt néhány perc után láthatjuk, hogy ezzel a beruházással milyen módon válik megbecsültebb szolgáltatóvá a Magyar Posta. Közismert a VI. ötéves terv postai számítástechnikai fejlesztése. 1985 végéig a több mint 100 millió forintból mindegyik postaigazgatóság, a Csekkelszámoló Hivatal, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság, a Központi Hírlap Iroda és a Posta Központi Járműtelep kap decentralizált számítástechnikai szolgáltatót. Sopronban, Szegeden és Pécsen már 1983-ban működtek a számítógépek. 1984-ben először a PKJ-n helyezett üzembe a posta új számítástechnikai szolgáltatója.

Az új számítástechnikai szolgáltató a legnagyobb a postai decentralizált számítástechnikai központok között — a Budapesti Postaigazgatóságnak, a Budapesti vidéki Postaigazgatóságnak, a Posta Központi Járműtelepnek, valamint a Posta Számítástechnikai és Szervezési Intézetnek TPA 1148-as számítógépeken ki-elégíthető számítástechnikai igényeit fogja kiszolgálni. Ezáltal számottevő minőségjavulás várható a felsorolt központok postaszervei munkájában. A számítástechnikai négy postaszerv részére való üzemeltetése a PKJ új — mondhatnánk: postaszintű — szolgáltatása.

Miért a PKJ?

Magától értetődően merül fel a kérdés: Miért vállalkozott ilyen feladatokra a PKJ? Miért bízták meg ilyen feladattal a Magyar Posta a Járműtelepet? Az első kérdésre kézenfekvő a válasz: ennek a vállalkozásnak eredményeképpen jutott a PKJ egy olyan számítógép birtokába, amellyel megkezdődhetett az 1980 óta tervezett automatizált irányítási rendszer első fázisának megvalósítása. A Magyar Posta pedig azért választotta a PKJ-t a három TPA 1148-as üzemeltetőjének, mert a választható beruházási lehetőségek közül ez volt a legkedvezőbb változat.

A számítástechnikai központ

A Járműtelep műhelyépületének III. emeletén mintegy 600 négyzetméter hasznos alapterületen találhatók a számítástechnikai különböző helyiségei. Ezek közül a legfontosabb a 125 négyzetméteres számítógépterem. Itt négy számítógépet helyeztek el. A három új gép mellé került a PKJ-n már 1982 óta üzemelő kis számítógép. A gépteremből nyílik az operá-

tori — a számítógéppel — szoba, a mágneses adathordozó tároló és a papírraktár. A géptermet a folyosótól légszilip választja el. Az adatátviteli gépteremben — a terminálszobában — 24 képernyős munkahelyen adatátviteli és programozók dolgoznak. Az összes helyiség a számítógépek üzemeltetését szolgálja, ilyen többek között a klíma- és a hűtőberendezések, amelyek a számítógépek működéséhez szükséges hőmérsékletet és relatív páratartalmat tartják fenn.

A négy számítógép központi memóriájában 832 ezer, mágneslemezes háttértárolóin pedig 70 millió számjegy vagy betű tárolható. A kiíró berendezések teljes kihasználás esetén 140 gépet tudnak percenként nyomtatni.

Mibe került?

A PKJ műhelyépületének III. emeletén a használaton kívüli régi konyha és ebédlő falainak, közműveinek elbontása, az új válaszfalak és csővezetékek elkészítése, a nyílászárók cseréje és újak beszerzése, a klímázás, továbbá az energiaellátás,

a biztonsági berendezések, az álpadló és álmennyezet beépítése 13,6 millió forintba került. A számítógépek és a működésükhöz szükséges programok beszerzésére 42 millió forintot fordított a Magyar Posta. Ha az 1982-ben üzembe állított kis számítógép értékét is hozzáadjuk az előző költségekhez, akkor hozzávetőleg 60 millió forintban határozhatjuk meg a számítástechnikai központ értékét.

Rövid áttekintésünk a Magyar Posta új technikai eszközeiről kettős célt szolgál:

— ismerjük meg a postás dolgozók a fejlesztési eszközök felhasználását, a megvalósult beruházásokat,

— a postai munka korszerűsítési módja közül a számítógépes lehetőségeket.

A második részben bemutatjuk a már megvalósult és a ki-dolgozás alatt levő számítástechnikai rendszereket, és az ezek által megvalósuló könnyítéseket, egyszerűsítéseket a postások munkájában. Elmondjuk azt is, hogy a számítógép a gépies munkát végzi el, továbbá azt, hogy a számítógépet igénybe vevőnek mit kell tennie az ember és a számítógép sikeres együttműködéséhez.

Bátó András

Országos verseny a legjobbak között

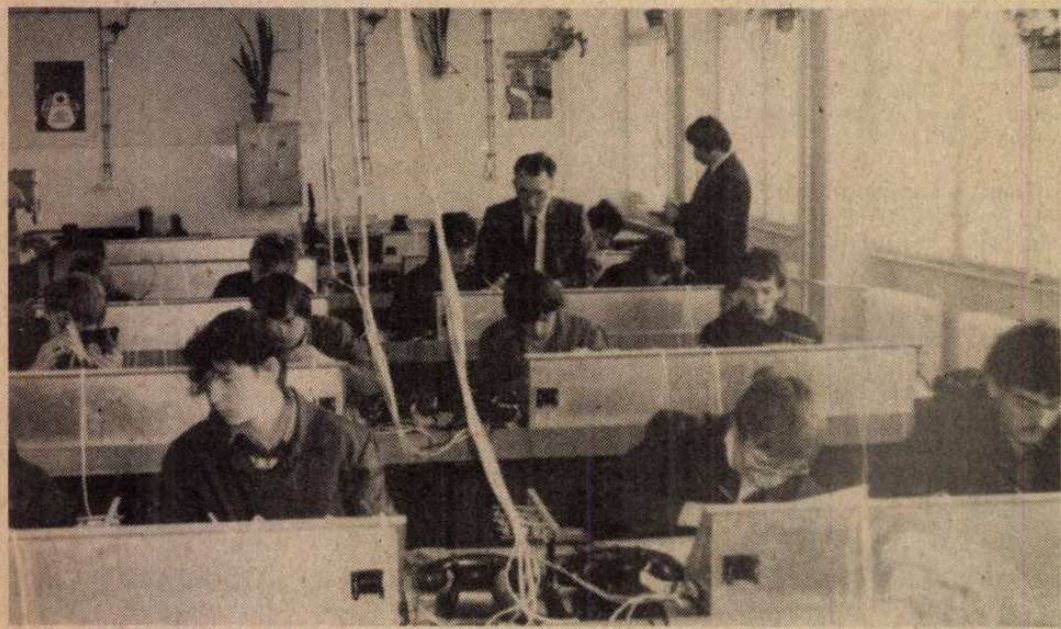
1984. április 5-6-án Szegeden rendezték meg a Szakma Kiváló Tanulója cím elnyeréséért indított versenyt. A telefon- és hálózatszerelő szakmában a versenyt az Országos Pedagógiai Intézet szervezte, lebonyo-

lítását a Szegedi Postaigazgatóság oktatási alközpontja, valamint a 600. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet vállalta.

A verseny résztvevőinek a jutalmakat dr. Palotás Magda, a Magyar Posta munkaügyi és

szociálpolitikai igazgatója adta át. Az első hat helyezett szakmunkás-bizonyítványt nyert.

A verseny első három helyezettje: 1. Csernák Ferenc (Szeged), 2. Németh Tibor (Pécs), 3. Farkas Imre (Szeged). S. A.

A Közlekedéstudományi Egyesület postai és távközlési tagozatának május havi programja

Május 9. (szerda), 15 óra, VI., Népköztársaság útja 3. Kovács Gizella: Érintkezők tisztító és karbantartó vegyszerei.

Május 16. (szerda), 14 óra, XIV., Egressy út 35-51. Schneider Tamás: A Posta Központi Járműtelep TTA számítástechnikai bemutatója. (Helyszíni látogatás a Posta Központi Járműtelepen).

Május 22. (kedd), 15 óra, VI., Népköztársaság útja 3. Ferik József: A tulajdonú személygépkocsik használatának új postai szabályozása.

Május 23. (szerda), 15 óra, VI., Népköztársaság útja 3. Fekete Antal: Saját

Május 24. (csütörtök), 15 óra, VI., Népköztársaság útja 3. Mihálik Péter: A bértarifa-rendszer korszerűsítése.

Május 29. (kedd), 15 óra, VI., Népköztársaság útja 3. Krémer Imre: Számítástechnika alkalmazása a postai tervezésben.

Május 30. (szerda), 15 óra, VI., Népköztársaság útja 3. Gyimes György: Műanyagok szabadtéri alkalmazása távközlési berendezések szerelvényeinek élettartama szempontjából.

Postatörténetünk tárházából Szolgáltatói magatartás a múlt században

Rézbaniai Elek a szilágycsehi és hadadi lakosok orvosa volt. Mint emberszerető és józan ítélőképességű ember nemcsak a betegséget gyógyította, hanem észrevette a társadalmi nyavalyákat is, és amennyiben módjában állt, igyekezett segítséget nyújtani. Mivel érzékenyen reagált minden igazságtalanságra, felháborodásában írhatta az alábbi levelet a Posta Közlöny című szaklapnak. Joano-vich György szerkesztő az 1873. január 2-iki számban közölte ezt a levelet. Valószínűleg azzal a céllal, hogy a posta vezető szakembereinek figyelmét felhívja az ilyen, a levélben előadott igazságtalanságokra.

Tisztelt Szerkesztőség!

1872-ben a szilágy-csehi postamestert felfüggesztették, a hadadi postamestert pedig kegyelmentlenül felmentették állásából. Az elsőnek az volt a bűne, hogy miért nem ragaszkodott mereven a postarendszabályokhoz, a másikat a rendszabályokhoz való merev ragaszkodás ölte meg.

A szilágy-csehi postamester felesleges rokonának egy rosszul bepakolt pénzes levelet visszatartott azzal a megjegyzéssel, hogy az ezüst pénzmeceket úgy helyezték el abban, hogy ne zörögjenek. A cseléd a levél hamar visszajött, és azt az

üzenetet hozta, hogy igazítsa el azt a postamester úr kellő módon. A jó rokonnak a postamester mások is tett hasonló szolgálatot, így ezúttal sem tagadta meg a kérelmet. Ámde a jó rokon egy héttel később azzal a meglepő hírral állított be a postára, hogy a postamester által lepecsételt levélben nemcsak a borítékban jelzett összeg, hanem azonfelül még egy ötvenforintos bankjegy is volt. (120 forint volt akkor a postamester évi fizetése. A szerk. megjegyzése.) Ezen állítólagos 50 forintos bankjegyet visszafizetését csakhamar levélben is követelte. Mivel eredményhez nem jutott ezen az úton sem, bejelen-

tette a dolgot a nagyváradi postaigazgatóságnak, ahol is a szobában forgó postamestert az ellen emelt vád alapján rögtön felfüggesztették, és a zilahi kir. törvényszék által ellene az 50,— Ft sikkasztási összegért a bűnvizsgálatot megindította. Ez a bűnvádi vizsgálat négy hónapig folyt, és ennyi ideig tartott a postamester felfüggesztése is. Mikor aztán a kir. törvényszék a vádlottat tényálladék hiányában felmentette, hamis, rosszakarató és károsító szándéknak nyilvánította az egész vádat.

A hadadi postamester meg többek által azzal lett vádolva, hogy durva, goromba, ildomtalan eljárás követ a felek irányában, és ezáltal a postajövedelmet tetemesen csökkenti. És mindez miért? Azért, mert ez a postamester már tíz év óta kifogástalanul, pontosan vezeti a kezelése alatt álló postát. Azért, mert a hivatalos órákat pontosan, szigorúan megtartja. Azért, mert a levéljeggyel (akkor még így nevezték a bélyegeket, és a szervezetlenség miatt néha a bélyeg elfogyott a postán. A szerk. megjegyzése.) nem szolgált akkor, amikor azokban a postamester is hiányt szenved-

Gondoskodás nyugdíjasokról

Szakszervezetünk rétegpolitikai munkájában megkülönböztetett figyelmet fordít a csaknem tizenhétezer postásnyugdíjas élet- és szociális körülményeire. A körükben végzett felmérésből kitűnik, hogy anyagi, szociális helyzetük, családi hátterük, egészségi állapotuk különböző, ennek megfelelő módon kell foglalkozni velük.

Nyugdíjasaink szociális körülményeinek ismeretében 1984-ben a Magyar Posta Központja a Postások Szakszervezetével egyetértésben a Fővárosi Tanács XI., Rupp-hegyi út 7. sz. alatti szociális otthonában 40 postásnyugdíjas részére férőhelyet kötött le. A posta erre a célra 14 millió forintot utal át a Fővárosi Tanácsnak, s ezért a tanács előbeutalási jogkört ad az otthon fennállásának idejére. A postásnyugdíjasok beutalását folyamatosan megkezdtük, ennek feltételeit és módját a szakszervezeti bizottságokkal írásban közöltük.

Hogyan lehet bejutni ebbe az otthonba?

Az elhelyezést kezdeményezheti az arra rászoruló személy, hivatalos szerv, postaszerv, szakszervezeti bizottság vagy bárki más, aki a felvétel szükségességét tapasztalja. A beutalást kérő személy kérelmét írásban szakszervezeti bizottságához nyújthatja be. A beutalás

fontosságát a szociális helyzet, az egészségi állapot határozza meg. Elsősorban egyedülálló, családi támogatást nélkülöző, magukra maradt idős emberek helyzetén szeretnénk könnyíteni. Az otthonban, indokolt esetben, idős házaspárok is elhelyezhetők.

A Postás Nyugdíjas Otthonba való beutalást bizottság bírálja el, ezért az előkészített javaslatokat a szakszervezeti bizottság véleményével, környezettanulmányával ellátva — a Postások Szakszervezete szociálpolitikai csoportjának kell megküldeni.

A nyugdíjasotthoni ellátásért gondozási díjat kell fizetni. A szociális intézményben a nyugdíjjal, járadékszerű ellátással és egyéb rendszeres jövedelemmel rendelkező gondozottak a mindenkori tényleges jövedelmének 80 százalékát, jelenleg legföljebb 2070 forintot kell fizetnie. A díjat úgy állapítják meg, hogy a fennmaradó összeg (zsebpénz) 400 forintnál kevesebb nem lehet.

A Rupp-hegyi úti otthonban a beutaltakat korszerűen berendezett háromágyas szobákban helyezik el. Orvosi és térítésmentes gyógyszerellátásukról gondoskodnak, állandó nappali és éjszakai nővérügyeletet tartanak. Egészségi állapotuk rosszabbodásával az épületben

levő „kórházi” részben helyezik el az arra rászorulókat.

A beutaltak teljes ellátásban részesülnek, egészségi állapotuknak megfelelő étkezést kapnak, az épületben büfé működik. Ruházatról és annak mosatásáról is gondosodnak. Szintenként ebédlő és társalgó áll rendelkezésükre, a kikapcsolódáshoz, szórakozáshoz az intézet dolgozói gazdag kulturális programról gondoskodnak. A beutaltak nem szakadnak el hozzátartozóiktól, ismerőseiktől, látogatókat fogadhatnak, rokonai, barátai látogatásra, üdülés időtartamára eltávozhatnak.

Megemlítjük, a Budapest XVII., Pesti úton levő Postás Nyugdíjas Otthonban 1973 óta 40 postásnyugdíjast tudtunk elhelyezni. Jelenleg azonban ebben az otthonban szabad férőhely nincs. Annak a nyugdíjasnak, aki ide szeretne bejutni, több hónapot kell várnia kérelmének teljesítésére.

Az idős emberekkel kapcsolatos szakszervezeti feladatok sokrétűek, a szükségletek megkövetelik, hogy keressük az újabb és újabb lehetőségeket arra, hogy idős nyugdíjasaink életét gondtalanabbá, szebbé tegyük. Ezért érdemes és szükséges is a jövőben a gondoskodást egyre több irányba kiterjeszteni.

Nagy Sándorné

dett. Azért, mert a református lelkész úrnak nem adta ki a postamester hazaérkezett. A feltett levelet postabérmentesen nem vette föl, éppen a kincstári érdek megóvása tekintetéből. Ámde a kákán csomót találni mégis lehet. Találtak is azok az emberek, akik szerették volna a postamestert helyéről kitűrni, hogy ők ülhesse oda be.

A mindig otthon ülő, hivatalának élő postamesterre még azt a vádat is felhozták, hogy nem található mindig a hivatalában. Kilesték azt az alkalmat, amikor a postamester havi bélyegellátmányért a bélyegáru-dába ment, ezalatt az ellene áskálódók a postahivatalba rontottak, és az ott talált feleségnek kihívó, sértő, gyalázkodó módon hánytorgatták, hogy nekik sürgős feladni való levelük van, és a postamester sehol. Szegény asszony szinte szóhoz sem jutott, mert nem engedték

szóhoz jutni, miközben a megvásárolt bélyegekkal a postamester hazaérkezett. A feltett föveggel ott pipázó és hadonászó embereket aztán ildomtalan, embertelen magaviseletükért illoen kiteremtette. Így aztán az újonnan megfogalmazott vádak közé bátran beszűrhaták azt is, miszerint a postamester durva és goromba volt.

E vád után nemskára Hadadba jött a nagyváradi postaküldetéséről egy körúton levő postavizsgáló tiszt úr, aki a postára beléptekor mindjárt azal üdvözlé az őt fogadó postamestert, hogy: hallja maga! malyegellátmányért a bélyegáru-dába ment, ezalatt az ellene áskálódók a postahivatalba rontottak, és az ott talált feleségnek kihívó, sértő, gyalázkodó módon hánytorgatták, hogy nekik sürgős feladni való levelük van, és a postamester sehol. Szegény asszony szinte szóhoz sem jutott, mert nem engedték

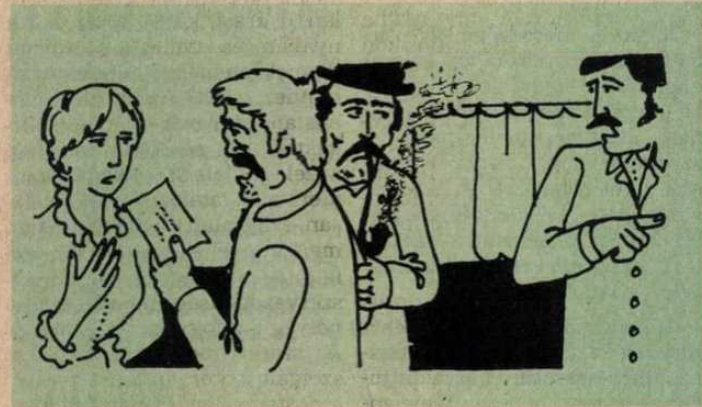
hallgasson! Maga hazudik, amit mond, az nem igaz! — Ezzel vége szakadt a hivatalos vizsgálatnak.

A vizsgáló postatiszt úr beszállásolta magát bővebb információ, helyesebb értesülés végett a postamester ellen agitáló polgárokhoz. Náluk olyan kitűnően informáltotott, hogy a postaigazgatóság november 27-ről kelt 5103 leirata kimondta, hogy súlyos erkölcsi hibáiról és kezelési rendetlenségeiről vizsgálatilag — fent említett vizsgálatra hivatkozva — meggyőződésén a vádlottnak a postamesteri tiszt szerződése felmondatik, postamesteri állásától határozatilag elmozdították — fellebbezési joga fennhagyatván a nagyméltóságú magy. kir. kereskedelmi minisztériumhoz.

Már most, az ímént felhozott két körülménnyel szemben vagyok bátor megkérdezni a szíves olvasótól, hogy a postamesterek részéről minő bánásmódot óhaját a közönség irányában? Előzékenyet és lekötélezőt, amilyen a szilágy-csehi postamester volt? És négy hónapon át felfüggesztették hivatalától. Ágy talán jobb volna, ha merreven ragaszkodnék valaki a postarendszabályokhoz? Ilyen volt a hadadi postamester, akit végképpen elmozdítottak hivatalából.

Tisztelettel
Rézbányai Elek
magánorvos

Halmi Ida gyűjteményéből

Kedves Postás Dolgozó!

Március 24-én a hévízi vasasüdüdőben tartózkodó lányommal szerettem volna beszélni. Mivel négy ilyen üdülő van, és a kért üdülőt nem tudtam megnevezni, sőt még a hívószámot sem tudtam, közltem a kezelővel, hogy akkor nem kérem a beszélgetést, törölje a hívást.

Egy óra múlva megszólalt a telefon. A kezelő vette a fáradságot, megkereste a lányomat és létrehozta a beszélgetést.

Megtudtam, hogy a készséges kezelőt Horváth Lajosnénak hívják. Ezúton szeretnék köszönetet mondani figyelmeségéért.

Kovács Sándorné

Honvédelmi klub

A postás dolgozók hozták létre Pápan — a Magyar Honvédelmi Szövetség keretében — a honvédelmi klubot. A közelmúltban rendezték meg értékelő és feladatmeghatározó közgyűlésüket. A pápai postások honvédelmi klubjának jelenleg 34 tagja van, közülük 33 megjelent. Mivel azonban a honvédelmi klub csak a múlt év őszén alakult meg, így verse nyekről és eredményekről még nem számolhattak be.

A honvédelmi klub közgyűlésén a postások meghatározták az idei tennivalókat is. Ezek között szerepel egy általános iskola tanulói rendszeres patronálása; segítik a hazafias nevelőmunkát. Bekapcsolódnak az idei tömegversenyekbe és sportrendezvények programjába is. Elhatározták azt is, hogy a klubtagok részt vállalnak a társadalmi munkákból. Természetesen céljuk az is, hogy erősítsék klubjuk szervezeti életét.

G. B.

A Hazafias Népfront Országos Tanácsa, a Szakszervezetek Országos Tanácsa és a KISZ Központi Bizottsága

Üzemünk életének egy éve (1984. január 1—december 31.)

címmel pályázatot hirdet. A pályázaton részt vehet minden állami vagy szövetkezeti termelő tevékenységet folytató üzem-, gyár-, gyáregység-, illetve telephely.

A pályázaton csak az üzem dolgozóinak kollektív munkájával lehet részt venni.

A pályázatnak az a célja, hogy a munkahelyeken dolgozói az év folyamán az üzem egészére, vagy az üzem valamilyen kisebb egységére (üzemrész, brigád) vonatkozólag krónikászerűen nyomon kövessék, majd az év végével értékelően összegezzék, hogyan alakulnak az üzemek, illetve a dolgozók eredményei, gondjai. Azaz

egyfelől hogyan érintik a szóban forgó üzemet, mint gazdálkodó, termelési egységet az ország főbb gazdasági kérdései (például; gazdaságirányítás, vállalati önállóság, termelési és értékesítési struktúra, jövedelmi-pénzügyi helyzet stb.), vagy éppenséggel más körülmények jobban befolyásolják munkájukat;

másfelől hogyan hatnak ezek az üzem dolgozóira (például munkafeltételek, munkaszervezés, foglalkoztatottság, a jövedelmek, keresetek alakulása stb.), hogyan ítélik meg az érdekeltet ezeket, és mennyiben tudják érdekeiket érvényesíteni.

Részegységekre vonatkozó pályamunkák ott is készülhetnek, ahol ilyenek az üzem egészére vonatkozólag nem készülnek, de ezeknek — ugyanúgy mint az üzemek egészének — szintén tükrözniük kell, hogy az üzem szempontjából legfontosabb események, folyamatok, hogyan jelennek meg az illető kisebb egység dolgozóinak életében.

A pályamunkáknak valós arányban kell bemutatniuk az eredményeket és az esetleges sikertelenségeket, valamint ezek okát, körülményeit. Az így elkészített pályamunkák képet adnak arról, hogy az 1984. esztendő milyen következményekkel jár az üzemek egészére és különböző rétegeire nézve, azaz hogyan élik meg ugyanazt a folyamatot vezetők és beosztottak, munkások és értelmiségiek.

A dolgozó emberek üzemén belüli és azon kívüli élete nem választható el egymástól. A pályamunkák olyan mértékben térjenek ki a lakóhelyi körülményekre, amennyire azok befolyásolják az üzemén belüli viszonyokat (például üzemén kívüli munkák és jövedelmek, ezek hatása az életmódra és az üzemi magatartásra, ingázás stb.)

A pályamunkák szakszerűen megalapozottak, hitelesek, mégis közérthetők, olvasmányosak legyenek és a fontos események, tények ismertetése mellett ezek elemzésére, értékelésére helyezték a fő hangsúlyt. Jóllehet az üzemek elsősorban gazdasági egységek, a pályamunkák nemcsak a termelésről, hanem legalább ennyire a termelő emberről is adjanak képet, ehhez különböző értelmiségi és fizikai dolgozó rétegek együttműködésére van szükség.

A pályamunkáknak terjedelmi korlátjuk nincs; tartalmazniuk kell a szóban forgó üzem, illetve üzemrész, brigád pontos megjelölését. Beküldendők három példányban, 1985. április 15-ig a Hazafias Népfront budapesti, illetve megyei szervezetéhez. A pályamunkákat 1985. első félévének végén értékelik és hirdetnek eredményt.

A pályamunkák kéziratként, zárt anyagként kezelendők, bármilyen célra csak az üzemek hozzájárulásával, a forrás megjelölésével használhatók fel. Az értékelés és eredményhirdetés után a pályamunkák egy példányát az illetékes megyei múzeum, egy példányát pedig a Magyar Munkásmozgalmi Múzeum kapja megőrzésre.

A pályamunkák készítésének segítésére azok az üzemek, amelyek részvételi szándékukat jelzik, a Hazafias Népfront helyi szerveitől a pályázat hozzávetőleges tartalmára, készítésére és az elbírálás szempontjaira vonatkozó részletes tájékoztatót kaphatnak. Emellett szükség esetén ugyancsak a helyi népfrontszervezeteken keresztül külső szakemberektől személyes útmutatást, konzultációs lehetőséget is kérhetnek.

A pályázat díjai:

Üzemünk élete 1984-ben: két I. díj, 7000, három II. díj, 5000, és öt III. díj 3000 forint.

Brigádunk élete 1984-ben: két I. díj 4000, három II. díj 3000, öt III. díj 2000 forint.

A KISZ KB 5000 forintos különdíjat ajánl fel a legjobb ifjúsági pályamunka jutalmazására.

ALKOTÓ IFJÚSÁG

A posta önállóvá válása óta első alkalommal a Posta Oktatási Központ egyik termében március 28-án délelőtti nyitotta meg Pozsonyi Vilmos, a Budapesti Távfeszélő Igazgatóság vezetője az „Alkotó Ifjúság” pályázatra beküldött és arra érdemesnek minősített pályamunkák kiállítását. Eddig a postás fiatalok a KPM pályázatán, illetve kiállításain vettek részt.

A pályamunkákat zsűrizték. A zsűri elnöke Pozsonyi Vilmos volt, tagjai: Varró Lidia (Magyar Posta szervezési osztály), Balogh Miklós (TIG fejlesztési osztály) és Torvaj László (TIG főközpontfenntartó osztály).

A legjobb tízet oklevéllel és pénzjutalommal díjazták, majd másikat tizenhatal együtt kitétek megtekintésre. A kiállítás rendezője Cseledy András volt. A szerzők munkáját nagymértékben megkönnyítette a közreműködő postaszervek segítőkézsége. Egyedül a helyi volt némi gond. A művelődési központ nem tudott megfelelő helyiséget adni erre az időpontra, így a POK tantermében kis-sé összezsúfolva lehetett csak bemutatni a huszonhat pályamunkát, pedig nem is volt ott mindegyik, némelyiknek csak a leírása, mert annyira fontosnak bizonyult, hogy alkalmazási területén egy napra sem tudták nélkülözni.

Miket is lehetett látni? Ízelítőül néhány. Az I. helyezett Takács György (Posta Kísérleti Intézet) versenymunkája: hívószámváltozásokról tájékoztató automata. A telefonközpontok kábelrendezőjében elhelyezhető berendezés a megváltozott számok vonalaira csatlakozik. Ha a régi számmra hívás érkezik, az automata kikeresi a nyilvántar-

tásból az új számot, és szintetikus beszéd segítségével közli azt a hívóval. Az egyidejűleg érkezett hívásokat egyszerre szolgálja ki. A jelenleg működő központjainkhoz közvetlenül csatlakoztatható.

II. díj. Az OCR mikroszámitógépes tesztelés és hibakeresés. Ezt majd a Toshiba levélirányító gépnél használják. Mihovics József munkája (Budapesti Postaigazgatóság).

Szintén II. díj. Eseményanalizátor. A távközlésben felmerülő időzítésvizsgálatok hasznos segítője. Alkotója Huszti Gábor, Raskai György és Wiener József (Posta Kísérleti Intézet).

III. díj. Strapping multiplikációs vizsgáló. AR-központok bővítésénél, átalakításánál használható a vizsgálatok egyszerűsítésére 70 százalékos időmegtakarítással. Alkotója Simon Balázs (Pécsi Postaigazgatóság).

Ezenkívül volt még CB típusú távfeszélő-készülékeket vizsgáló berendezés, készpénz-

beszolgáltatás továbbítására használt két gyűrűsoros zsák, pótkocsis szerelvényt ellenőrző lámpa stb.

Megkértük Nagy Gábornét, a Magyar Posta Központja oktatási ügyosztályának előadóját, akinek a kezében a pályamunkák összefutottak, értékelje a pályázatot.

— A minőséggel meg vagyunk elégedve, mennyiségileg többet vártunk. Főleg a postaforgalom területéről pályáztak kevesen, mégis az egyik legjobb pályamunkát (az OCR mikroszámitógépes tesztelése és hibakeresés) éppen ott tudjuk majd hasznosítani. Szeretnénk, ha a jövőben a KISZ és az FMKT még nagyobb figyelmet fordítana az Alkotó Ifjúság pályázatra. Az itt bemutatott alkotások országosan mintegy 2 millió forint megtakarítást eredményeznek, illetve van egy részük, amelyeknek gyakorlati eredményét pénzben nem lehet kifejezni, ugyanis a szolgáltatások színvonalát emelik.

Csala Lajos

Vajda János felvétele

A múlt évben Szabolcs-Szatmár megyében járva, vizsgálva a körzetmesterségek adminisztrációját, kutatva csökkentésének lehetőségét, többször is elhangzott, hogy az igazgatóságok hatósági osztályainak megszervezésével a végrehajtó szolgálat eljárási, tárgyalási, írásbeli feladatai ugyancsak megszáporodtak, körülményesebbé váltak. Már akkor kilátásba helyeztük, hogy e kérdéskörrel külön cikkben foglalkozunk.

Vizonylag új dologról van szó, mindössze nem egészen három esztendei gyakorlatról, nem is lehet különösebben megütközni azon, ha még bizo-

nyos gyermekbetegségek nyomai találhatók rajta. Mégis, ha unos-untalan azzal a ténnyel találjuk szemközt magunkat, hogy a végrehajtó szolgálat nehezen birkózik meg a rá háruló adminisztrációval, mi indokolja, hogy újabb egységek alapításával, az ő feldatköriükől kisu-gárzó teendőikkel (netán kiszolgálással) még több terhet rójunk azokra, akiket a papírmunka már amúgy is a kelle-ténél jobban elvon valódi felada-tuktól, a távközlési hálózatok és távbeszélő-állomások fenntartá-sától, valamint az állomásváltó-zási munkáktól?

egy főiskolát és tanácsakadémi-át végzett csoportvezetőből, egy egyetemet végzett és két tech-nikusi képzettségű előadóból, valamint egy II. szakcsoportba sorolt nyugdíjas adminisztrá-torból áll. Egy státusuk nincs betöltve. Üzeneként egy mű-szaki előadót és egy rajzoltó foglalkoztatnak ebben a fel-adatkörben.

— *Nemigen örülnek a vég-re-hajtó szervek, ha az igazgató-ságon egy új osztály alakul, ki-váltképp, ha már az elnevezése is beleszólást, újabb tennivaló-kat sejtet.*

— Kezdetben csakugyan ta-pasztaltunk bizonyos ellenér-zést — mondja Gyömbér László. — Az üzemek, különösen pedig a körzetmesterek féltek a több-letfeladatoktól. Az üzemek, mi-vel néhány feladatot megosztot-tunk velük, kaptak hozzá lét-számot. A körzetmesterek vi-szont a gyakorlat során rájöttek arra, hogy a — valóban érezhe-tő — többlet a munkájukban nem újabb feladatokból adódik, hanem a *már eddig is megvolt tennivalók pontosabb, esetleg aprólekosabb elvégzéséből.* Ko-rábban is kellett például kábel fektetéséhez, új oszlop állításá-hoz vagy áthelyezéséhez közte-rület-felhasználási engedélyt kérniük, a munkafelvétel során pedig vázlatot készíteniük, csak mindezt nem kérték számon rajtuk kellő következetességgel — míg baj nem volt. Most vi-szont a szabályozott engedélye-zési eljárás, a nyilvántartások megbízható vezetése nem tudja elviselni a pontatlanságot.

— Maga az engedélyezési el-járás sem tekinthető öncélúnak. Az érintett szakhatóságok hoz-zájárulásának megszerzése ele-jét veszi a későbbi vitáknak, vi-tás ügyekben pedig lehetővé te-szi a felelősség megállapítását. Ez utóbbira az osztályvezető példákat is említ. Baján az egyik szakhatóság figyelmen kívül hagyta az általa is elfoga-dott postai nyomvonalat, és munkája során megrongálta a hálózatot. Az építési engedé-lyen található záradékának alapján vita nélkül vállalta a helyreállítás költségeit. Ezzel szemben Békés helyi hálózatá-

ban az engedélyben kikötött nyomvonalatól való egyméteres eltérés miatt a posta volt kény-telen viselni a rongálás követ-kezményeit.

— Nem elhanyagolható kö-rülmény — mint Várhegyi Pál mondta — az építési engedély-vel, ezen belül a szakhatósá-gok egyetértő záradékával meg-szerzett *elsőség* sem. Nem mindegy, hogy különböző nyomvonalas létesítmények együttes vagy egymást követő építése során kinek kell a többi-hez igazodnia, ami mind a ter-vezésben, mind a kivitelezés-ben körülményesebb megoldá-sokhoz, költségtöbblet-hez ve-zet.

Hasonlóképpen fontos, hogy az *ingatlanulajdonosokat ide-jében értesítsék* a távközlési műtárgyak elhelyezéséről, vagy ha szükséges, tűrsre kötele-zék őket. Ezt mind a két osz-tályvezető hangsúlyozta, még-hozzá olyanformán, hogy ennek az eljárásnak a munka megke-zése előtt feltétlenül le kell bo-nyolódnia.

Tehát a posta érdeke abban, hogy a távközlési hatósági fel-adatok rendben folynak, egy-értelműen kimutatható. Ehhez azonban elengedhetetlen a ha-tósági osztálynak az építési, a berúzási osztállyal, valamint a területi tervező irodával való jó együttműködése.

Nem mondunk új dolgot az-zal, hogy a tervezett munkákat ütemterv szerint szervezik meg. Ezt szükségessé teszi a munka-csapatok létszám és összetétel szerinti szervezése, célszerű írá-nyítása, a szállítás gazdaságos megszervezése, a szükséges anyagokról való gondoskodás is. A hálózatépítő üzem csakis olyan munkához foghat hozzá — mint Gyömbér László mon-dta —, amelynek jóváhagyott terve van. (Itt meg kell jegyez-ni, hogy a soron kívüli munká-hoz is szükséges a terv.) A terv jóváhagyásához pedig most már nélkülözhetetlen az építési engedély. A munkaszervezésnek tehát jelentős része az en-gedélyezési eljárás. Így vissza-juítottunk az érintett osztályok, szervezeti egységek jó együtt-működéséhez, mint feltételhez.

És a többi feltétel? . . .

A cikk első részében tárgyalt szempontok a hatósági műkö-désnek, illetve a közterület igénybevitelével járó munkák engedélyhez való kötésének szükségességét és hasznosságát kétségtelenné teszik. Mégis — ismételtlen — felmerül a kérdés, hogyan tud megfelelni ezeknek a feladatoknak a végrehajtó szolgálat. A Szabolcs-Szatmár megyei látogatás során *Végh Ferenc* csengeri körzetmester a munkafelvételéseknél meg-követelt pontossághoz korsze-rűbb mérő- és rajzeszközök, az adminisztrációs feladatok álta-lános növekedésével kapcsolat-ban pedig belátható időn belül adminisztrátor szükségességét emlegette. A mérő- és rajzeszközök szükségességét azzal ma-gyarázta, hogy az igazgatóság hatósági osztálya visszaadja a munkafelvételt, ha a vázlatot pontatlannak véli. (Beszélgeté-sünk a múlt év nyarán zajlott le, azóta — tudomásunk szerint — változtak az igazgatóság ha-tósági osztályának munkamód-szerlei.)

Hogyan lehet a körzetmeste-rektől pontos helyszínrajzot megkövetelni? Erre se képesíté-sük, se lehetőségük nincs. Pe-dig a pontos, a többi szakható-sággal is egybevethető közmű-nyilvántartáshoz ez elengedhe-tetlen. Ez ügyben a Budapesti Postaigazgatóság gyakor-latát próbáltuk szemügyre venni.

Az Észak-Pest megyei Távközlési Üzemenél *Bálint János*

gítséget nyújtanak a nagy gya-korlat birtokában levő műveze-tők. Ez a segítség elsősorban az ügyfelekkel, a tanácsokkal és a szakhatóságokkal való tárgya-lásban, a helyszínelésben és a munkálatok várható költségei-nek megállapításában nyilvá-nul meg. Mindezt még ők se győzik, mert mielőtt a lakosság nesztét vesi valahol a központ vagy a hálózat bővítésének (az se baj, ha a város túlsó végén vagy a szomszédos helység-ben), megrohanja a postát tele-fonigényével. Szerencsére — minden említett hátrányával együtt — az üzem területén (Vácott, Gödöllőn, Szentendrén és környékükön) adódik erre mostanában elegendő példa.

Így ebből a munkából jut a körzetmestereknek is, sőt igénybe veszik hozzá a zavarel-hárítókat ügyszintén. És ez még célszerű megoldásnak tekinthe-tő, mert több művelet összekap-csolható a munkafelvételéze-sel. Szerencsés esetben egyet-len kiküldetéssel a tanácsi, szakhatósági hozzájárulások is megszerezhetők, ha sikerül ve-lük az időpontot egyeztetni. Mindennek azonban *nincsenek meg a technikai feltételei.* Ilyen feladatok ellátásához nem ele-gendő az üzem gépkocsiparkja, már pedig vonatot vagy autó-buszt számításba véve nem le-het ilyen jellegű munkát célsze-rűen szervezni. A beszélgetés-ben részt vevő körzetmesterek-nek és művezetőknek egyönté-tű megállapításuk az volt, hogy *két-két körzetmesterséghez szükség lenne egy szakképzett munkafelvételezőre.* Nem érne rá unatkozni.

Ilyen körülmények között csak a *munkafelvétel* átfutási

Még van mit javítani

A hatósági munka javulása-ról ad számot a múlt évi tapasz-talatokat összefoglaló központi beszámoló, ugyanakkor javas-lat is tartalmaz a munka to-vábbi javítására; egyrészt az alapelrendelet módosítására, másrészt a hatósági ellenőrzé-sek, illetve az állomásváltósi munkák hatósági engedélyezés-re való előkészítésének a távközlési üzemekkel való megosz-tásához szükséges létszámra.

Ugyancsak előrehaladásról hallottunk a meglátogatott igaz-gatósági hatósági osztályokon is. Ezt a körülményt Gyömbér László többek között azzal je-llezte, hogy 1983-ban nem volt olyan hálózatrongálás, amely a közműekkel való együttműködés hiányára utalt volna. Minőségi mutatónak te-kinthető Várhegyi Pálnak az a megállapítása is, hogy az igaz-gatóság hatósági határozatai el-len fellebbezést nem nyújtottak be. Javaslattuk, megfontolandó észrevételük azonban mindket-tőjüknek volt.

A Budapesti Postaigaz-gatóság az állomásváltósi munkák engedélyezésénél az átfutási idő rövidítésére kísér-letképpen gyorsított eljárást ve-zetett be. Ez abból áll, hogy — ha a feltételek megvannak — az elvi és a végleges építési en-gedélyt összevonják. Az egysze-rűsítést a gyakorlatban bevált, hiányzik azonban jogi szabályo-zása.

Jelentős mértékben gyorsít-hatná az állomásváltósi munkák kapcsolatos eljárást, ha lehe-tővé tennék a magántervezést. Ez nagy segítséget nyújtaná a szakhatóságok hozzájárulásá-nak megszerzésében, mint ahogy ez — a Gyömbér László-tól kapott tájékoztatás szerint — a gazdasági munkaközössé-geknek is feladatuk.

Témánktól távolabb esik, a hatósági feladatok ellátásához azonban szorosan hozzá tarto-zik az a gond is, hogy hiányzik

ideje jó esetben két hét. Ezt Li-geti Károly, lévén Vác a mun-katerülete, vállalja. Szuhánszki Pál, mint nem városi körzetnek a mestere, nem tartja ele-gendőnek ezt az időtartamot. Neki egy távolabbi településen adódó munka felmérését össze kell hangolnia a területén elő-forduló egyéb, esetenként ha-laszthatatlan feladataival. Már pedig ha csupán ez a mozzanat ennyi időt vesz igénybe, nehe-zen képzelhető el, hogy ezen fe-lül előbb az elvi, majd a végle-ges építési engedély kiadásához megfelelően az a 37 nap, ame-lyet a Magyar Postának a ható-sági tevékenység tavalyi ta-pasztalatairól szóló, már emlí-tett beszámolója országos átlag-ként megad. Őszintébbnek ér-zem a Budapesti vidéki Posta-igazgatóság 45, illetve a Szege-di Postaigazgatóság 47 napos időszükségletét.

Mindez pedig csak az admi-nisztratív feltétele egy állomás-változásnak, ha az olyan mű-szaki megoldást igényel, amely szükségessé teszi a hatósági el-járást. Az ügyfélben, sőt csak a külső szemlélőben is, ez a kö-rülmény — valljuk be! — nem kelt jó benyomást a távbeszélő-szolgáltatást illetően. Ilyen munka pedig igazgatóság-onként évente háromszáz körül adódik. A pécsiéknél a négy szá-zat is jócskán meghaladta, vi-szont feltűnően kevés a miskol-ciak és a soproniak másodfél száza. Persze ennek a kimuta-tásnak az adatai évről évre vál-tozhatnak, aszerint, hogy hol fejlődik nagyobb mértékben a gazdasági élet, hol alakulnak újabb városok, épülnek lakóte-lepek, vagy éppen hol bővíti a posta központjait és hálózatait.

a szabálysértési eljárás belső szabályozása.

Komolyabb tárgyalásokat igénylő, nehezebb, de nem megoldhatatlan feladat a mező-gazdasági földterületeket érintő munkák szabályozása. A meg-oldás lehetőségeire éppen az utal, hogy a földhivatalok kü-lönböző gyakorlatot folytatnak. Némelyek különleges igénye-tek támasztanak, és a termésé-ből való ideiglenes kivonás cí-mén az aranykorona értékre számított ezerszeres szorzót is alkalmaznak, noha a posta a te-rület birtokosával előnyöseb-ben is meg tudna állapodni. Természetes, hogy a hálózatépi-tési munkák tervezésekor figye-lembe kell venni a művelési ágat és az idényjelleg, a mun-kák körültekintő előkészítése viszont tárgyalási alapot adna a kérdés olyanképpen való ren-dezésére, hogy a posta ne essék az ideiglenes földkivételre vo-natkozó rendelkezések hatálya alá.

Az utasítások fegyelmezett végrehajtása arra utal, hogy az érintett dolgozók megértették a rendelkezések célját, azt, hogy a postának átgondoltan terve-zett, pontosan nyilvántartott, védett hálózata legyen. Az emlí-tett észrevételek, javaslatok ar-ra irányulnak, hogy a hatósági teendők maradéktalan ellátása miatt a szolgáltatás lehetőleg ne szoruljon háttérbe, ugyanakkor megteremtődjenek e munka fel-tételei. Cikkünkkel is ez volt a szándékunk, különös tekintettel arra a szempontra, hogy a vég-rehajtó szolgálatban ne válja-nak elviselhetetlenné a többlet-feladatok. Ismerve a jelenlegi gazdasági lehetőségeket, nem kezeljük a közzétett észrevéte-leket azonnal kiegyenlítő számlaként, viszont nagyon fontosnak tekintjük, hogy meg-oldatlanul egyetlen részletké-rdés se kerüljön le a napirend-ről.

Benda István

ennek? Egyrészt a különböző szakhatóságok kellő együttmű-ködésének hiánya, másrészt a nyilvántartások megbízhatósá-gának elégtelensége. Már évti-zedekkel ezelőtt felmerült az *egységes közműnyilvántartás* szükségessége. A szóban levő rendelet szervezett és összehan-golt végrehajtása megfelelő ala-pot, a számítástechnika pedig jó

szó van arról, hogy egy városi távközlési üzemet szerveznek az igazgatóság székhelyén. Az engedélyezett létszámot a Bu-dapesti vidéki és a Soproni Pos-taigazgatóság, valamint a Bu-dapesti Távközlési Igazgatóság nem töltötte fel.

Tájékozódás céljából a Szege-di és a Budapesti vidéki Posta-igazgatóságon jártunk.

Ugyanazt másképpen

Szegeden a dr. Gyömbér László osztályvezetőtől kapott tájékoztatás szerint az osztályt három felső- és két középfokú végzettségű dolgozó képezi. Megyénként egy-egy, tehát há-rom hatósági előadójuk van, mindhárom műszaki képze-ttségűek. Az üzemeknél a ható-

sági tevékenységgel kapcsola-tos feladatok ellátására mű-szaki előadói munkakört rend-szeresítették.

Várhegyi Pál, a Budapest vi-déki Postaigazgatóság osztály-vezetője a hatósági szervezetet a következőképpen vázolta fel: jelenleg az osztályvezetőn kívül

Élmények és tanulságok

Ifjúsági klubok vezetőinek országos tanácskozása Szegeden

A postás ifjúsági klubok vezetői még tavaly ősszel Debrecenben elhatározták, hogy idén március végén ismét találkoznak.

E találkozók egyik, nem is titkolt célja „csupán” a klubok közötti kapcsolat tartása, a párbeszéd folyamatosságának megőrzése. Bizonyára sokan vannak olyanok, akik ezt a célt igen csekélynek nevezik. Pedig nem az. Nagyon fontos, hogy a klubok tudjanak egymásról. Hogy megismerjék, megvitatásuk és értékeljék a másikat a munkáját. Hogy egy-egy klub esetleges hibájából okulhasson a többi.

Ezek az összejöveteleken nemcsak a klubvezetők személyes találkozásáról van szó, hiszen mindegyikük valamilyen közösséget képvisel. Rajtuk keresztül, az ő segítségükkel a különböző kis közösségek életébe pillantanak be a résztvevők. Megismerik egymás lehetőségeit és gondjait, a klubok személyi, tárgyi és anyagi feltételeit. Mindezek tudatában pedig saját klubjukra vonatkozóan valósabban tervezhetik meg mindennapi életüket.

A találkozók másik célja az, hogy egy-egy kiválasztott témát meghívott előadók közreműködésével alaposabban is megvitassanak. Szegeden sem volt ez másképpen. Két téma került terítékre: a KISZ és a klub, illetve a sport és a klubélet lehetséges kapcsolatai.

Először *Reháké Lamper Éva*, a postás KISZ-bizottság titkára szólt fel, ugyancsak meghozva a fiatalok vitakedvét.

A sporttéma előadója *Illés Tóth István*, az MSZMP Szeged városi Bizottságának politikai munkatársa volt. Nagy szenvedéllyel beszélt a sportról, illetve az ifjúsági kluboknak a sport szeretetére nevelő hatásáról. A sport és a klubélet lehetséges kapcsolatainak széles skáláját tárta fel a hallgatók előtt.

A vitára invitáló előadások között egy értékes, érdekes beszámoló hangzott el a szegedi ifjúsági klubok fejlődéséről és rétegződéséről. *Marton János* igazán jól ismeri a klubokat, hiszen a városi tanács művelődési osztályának e témával foglalkozó munkatársa. E három napirendi pont volt a szegedi tanácskozás váza. De más is történt Szegeden. Például bemutakozott a Zsukáta népzenei

együttes, és nagyszerű táncokat tanított. Volt városnéző séta és játékos vidám vetélkedő, diszkó és még egy kis kirándulás az ópusztaszeri emlékparkba is belefért az időbe. Mint a korábbi találkozókon is, Szegeden is kitettek magukért a házigazdák. Köszönet és elismerés érte.

Ma már elmondhatjuk, hogy a postás ifjúsági klubok vezetőinek országos tanácskozásai rendszerezésként váltak. Budapest, Miskolc, Debrecen és Szeged már egy olyan sort jelent, amelynek bizonyára lesz folytatása.

A tanácskozások fő szervezője a Postások Szakszervezete és a PMK módszertani központja meglepetéssel is szolgált, hiszen Szegedre hozta azt a mintakollekciót (Klubvezetők Kiskönyvtára, Stúdió, Játéktár), amelyet a közeljövőben minden klubnak szeretne eljuttatni. A jelenlevők pedig már most hazavihették azt a klubigazolványt, amely az ország összes postás klubjába belépésre jogosít. Az igazolványon kívül persze vittek haza az élményeket és tanulságokat is.

Tölg-Molnár Gábor

Majsai Mária ex librisei

Azt hiszem, a cím egy már-már fogalomná vált helyzetet jelöl. Az emberek — lehet, hogy ez durva egyszerűsítés — kétféleképpen gondolkodnak róla. Egy részük terveket sző életének arra az időszakára, melyet nyugdíjban fog eltölteni, sőt már évekkel korábban mintegy takarékra veszi magát, azért hogy majd a nyugalom éve alatt annál teljesebben szentelhesse energiáit a számára kedves elfoglaltságoknak. Mások pedig, éppen ellenkezőleg, szinte rettegve várják az időt, amikor elérkeznek a nyugdíj-korhatárra. Mi lesz velük azután? Talán már nincs rájuk szükség? Nem vállalják a „nyugdíjas” címkét, éppen mert egyfajta megbélyegzésnek, a kirekesztettség jelének érzik.

Mi most itt ne minősítsük egyik felfogást, magatartást se! Beszéljünk inkább egyszerűen emberi dolgokról! Az ember életútjának a sokat emlegett fiatalok csupán egyik — és sajnos — legrövidebb időszaka. Sokkal tovább vagyunk középkorúak és — egy kis szerencsével — még tovább idősebbek, öregek. Ma már nagyon hamar leszünk nagymamák és nagypapák, pedig még alig voltunk menyasszonyok vagy galáns lovagok. De rossz szul tesszük, ha nyugalmasnak szánt egész öregségünket azzal töltjük, hogy a napi tablettákat számolgatjuk, és siratjuk a visszahozhatatlan fiatalsgót. Malcolm Cowley amerikai író mondta nyolcvanadik születésnapján, hogy ezen a napon az embernek a jövőre kell gondolnia, nem a múltira.

Nyugdíjban

Minden életkornak megvan a maga örömei. És hogy ez menyire nem csak egyfajta „savanyú a szőlő” vigasztalás, üres szólam, pontosan azt szeretném a Postás Nyugdíjas Klub tevékenységével szemléltetni. Kik látogatják olyan odaadón ezt a klubot? Természetesen a posta nyugdíjas dolgozói. Méghozzá állhatatos rendszerességgel. A Művelődési Központ gondoskodik a rendezvényekről, a nyugdíjasok pedig talán a ház legbűszkebb vendégei és közönsége.

Ha csak az egyes összejövetelek tematikai választékát nézném, nem gondolnám, hogy nyugdíjasoknak szervezett programokról van szó, hiszen ezeket bármely felnőtt- vagy ifjúsági klub megirigyelhetné. Dia- és vetítettképes turisztikai élménybeszámoló, egészségszügyi előadások, lemezbemutatóval egybekötött zenei ankétok, képzőművészeti viták, mozi (némi nosztalgiával), városnéző autóbusz-kirándulás, most áprilisban éppen Egerbe. De még hangverseny is akad, mint például a nőnap ajándékműsor volt — elsőpró sikerrel.

A nyugdíjasklub szépszámu tagsággal is dicsekedhet; mintegy ötven-hatvan törzstagja van, de nem ritka eset, ha a szélesebb érdeklődésre számot tartó műsorok százfős közönséget vonzanak.

Pintér Károly

MEGHÍVÁS sportbaráti találkozóra

A volt nagypályás női kézilabdacsapat május 29-én (kedden) 17.30-tól baráti összejövetelt tart a *Postás Művelődési Központban* (Budapest VI., Beniczúr u. 27., barna terem).

A csapat valamennyi tagját, az akkori ifiket, felnőttjátékosokat, sportvezetőket, edzőket szeretettel várjuk.

A rendezők nevében
Stadlérné Csillag Katalin
Uzsovcsné Conti Mária
350-350/12-35, ill. 12-18

Elveszett egy kékszemű . . .

Elveszett egy kék szemű hat éves kisfiú . . . Szülei kétségbeesetten keresik.

Ezzel a köznapinak tűnő alaphelyzettel bontakozik ki *Jurij Csuljukin* rendező új, nemrégiben forgatott zenés vígjátékának konfliktusa. A kis család életében ez természetesen szörnyűséges esemény. Ki ne érezné át az aggodalmat, az ilyenkor feltámadó önvádat, és azokat a felfűtött fantáziájú képzelgéseket, amelyeknek témája mindig egy és ugyanaz: vajon milyen kimondhatatlan veszélyek leselkednek a szerencsétlen kicsikére, aki étlen-szomjan, sírva bolyong valahol.

Vígjátékról lévén szó — kivált zenésről — mindennek éppen az ellenkezője igaz. Pavlik — tiszteletlenség ne essék! — boldog, és szüleiivel ellentétben koránt sincs kétségbe esve. Sőt élvezzi a hirtelen jött aranyzsábadzságot, a napfényt, az embereket, az új tapasztalatokat, egyszóval a kalandot, és azt, hogy nem szólnak bele minden lépésébe, nem párbajoznak feje fölött, természetesen szigorúan tudományos alapon nyugvó pe-

dagógiai elvek szerint. Azt tehát, amire éppen kedve szotytyan.

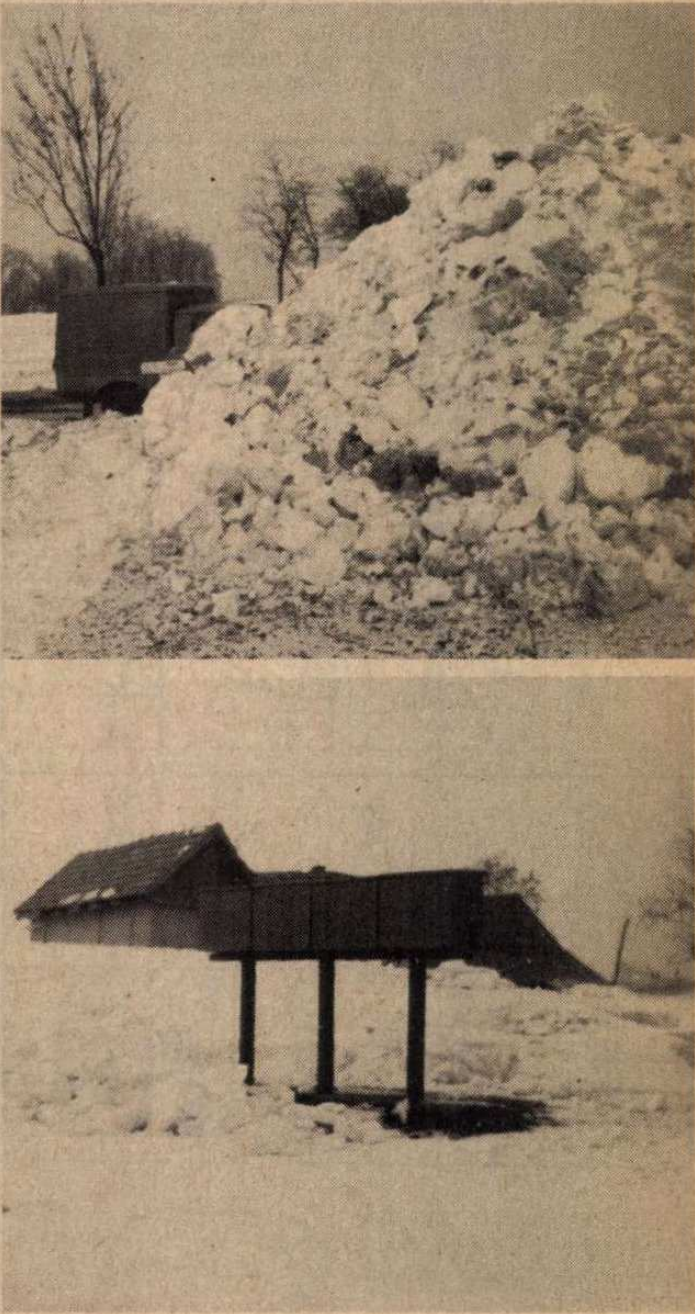
Az igazság ugyanis az, hogy Pavlik ifjú szülei, Katja és Gyima, voltaképpen jót akarnak, csak . . . csak éppenséggel kicsit rosszul csinálják. Az évszázados nevelési alapelvet ugyanis ők — valamint a forgatókönyvírói, *Georgij Kusnyirenko* és *Jurij Csuljukin* — művészi szeszabdalták. A testi és lelki harmóniáról szóló arany szabály két tényezőjét külön-külön képviselik, illetve hirdetik. Az apa úgy tartja, hogy a legfőbb jó a kiművelt emberfő. Éppen ezért Pavlik nem meséskönyvet olvas, hanem a Nagy Szovjet Enciklopédiát, illetve annak színes és fekete-fehér táblaképeit, ahonnan bőven meríthet hasznos és fontos információkat, akár a *Sevillai borbély* című operáról, akár az orosz szövegekről. Az anya ezzel szemben a test edzésének fontosságát hirdeti, és arra okítja gyermekét, hogy ne ijedjen meg a magasságoktól, tudja önjerejéből védeni magát, mint a szamó birkózók.

Postások hóviharban

Az itt közölt képek idényjellegüket szerencsére már elvesztették, időszzerűségüket azonban nem. A postás dolgozók helytállásáról tesznek tanúbizonyságot. Lapunk előző száma elsősorban a hálózatos dolgozók megfeszített, áldozatos munkáját méltatta; állítsunk itt szerény emléket a postaforgalom közkeletűnek. Ők is felvették a küzdelmet az elemekkel.

Alig két hónapja emberemlékezet óta nem látott hóvihar tombolt az ország délkeleti részében. A vihar Békés és Csongrád megyét sújtotta elsősorban. Ebben a térségben Hódmezővásárhely egyike azoknak a városoknak, amelyekhez igen nagy külterület, tanyavilág tartozik. A távoli területekre öt támpontkézbesítő hordja szét naponta a küldeményeket. A hóvihar nagy erőfeszítéseket kívánt a gépkocsis kézbesítőktől, köztük a sorok írójától és a közölt felvételek készítőjétől. Az öt kocsit közül az egyik Batida közelében bennrekedt a hóban, és csak két nap múlva szabadult ki fogásából. A másik négy se jutott el napokon át végcéljához. A postások mégis helytálltak, s ahogy a hómaróknak és a honvédség egységeinek a kemény hóviharban sikerült szabaddá tenniük az utakat, fokozatosan haladtak előre, úticéljuk felé, ahol az elzárt tanyák lakói már nagyon várták a híreket és küldeményeket.

Fábián Gábor

Minél többen vegyék igénybe!

A Római-part egyik gyöngyszeme a Postás Üdülő és Vízitelep új épülete. Üzembe helyezése óta a Postások Szakszervezete vezetőségének egyik legfőbb célja a kulturált üdülési és sportlehetőség megteremtése mellett az, hogy mind több postás dolgozó pihenjen és sportoljon a római-parti üdülőben.

— Ha jól számolom, akkor az idén május 1-én nyitó üdülő és vízitelep a 11. szezont kezdi. Az elmúlt év, illetve évek tapasztalataiból mennyire ismerik, kedvelik, és használják ki a postás dolgozók ezt a létesítményt? — erről és néhány más, az évek során felmerült kérdérről beszélgettünk Bottyán Jánossal, a Postások Szakszervezetének politikai munkatársával, Makai Attilával, a kajakkenyu szakosztály vezetőjével, valamint Gilicze Andrásal, az üdülő gondnokával.

— Szakszervezetünk titkársága megkülönböztetett figyelemmel kíséri a római-parti létesítmény sorsát — mondja Bottyán János —, nem tévesztve szem elől a fő célt: minél több postás dolgozó vegye igénybe az üdülőt. A gyakorlat, sajnos, azt igazolja, hogy a hétvégi látogatók száma jóval nagyobb, mint amennyit az üdülő területe és a szolgáltatások elviselnek. Ezzel szemben az üdülő 44 szobáját néhány postaszerv dolgozóit eltekintve csak kevesen veszik igénybe, a kihasználtság nem megfelelő. Tarthatatlan állapot, amit a tavalyi statisztika mutat: 1983-ban az üdülő 153 üzemelési napjából például a javítóüzem 17 dolgozója 20-at vett igénybe, Miskolc 1 postahivataltól 20 dolgozó 22-t, a Kábelüzemből 26 dolgozó szintén 22-t, a PSZSZI-től pedig 25-en összesen 28 napig tartózkodtak az üdülőben.

— Mi lehet a főszórt postahivataloknál az érdektelenség oka? Hiszen egyetlen szakszervezet, így a postásoké sem dűskál a beutalókban.

— Legfőbb okát abban látjuk, hogy a postás dolgozók nem ismerik kellőképpen ezt az üdülési formát, lehetőségét. A szakszervezeti bizottságoknak, illetve azok üdülési felelőseinek sokkal nagyobb propagandát kellene kifejteniük, éppen azért, mert egyébként sem

sok a beutaló, ugyanakkor ne álljanak kihasználatlanul a római-parti üdülő szobái sem. Azokon a munkahelyeken viszont, amelyek az üdülőnek jó a propagandája, a vízi sportnak hagyományai vannak, ott a kihasználtság százszázalékos.

— Mi a helyzet az üdülőhöz tartozó vízitelepen?

— Sajnos, nagyon is hasonló cipőben járunk a kihasználtság tekintetében, mint maga az üdülő — mondja Makai Attila. — Van olyan postaszerv, amelyik teljes mértékig igénybe veszi a hajóparkot, a tárolóhelyiségeket, az öltözőszekrényeket, de akad olyan is, amelyik évekig feléje sem néz. Az öltözőszekrényeknél nemegyszer tapasztaljuk, hogy némelyek rakárnak rendezték be. Néhány postaszerv szívesen vásárolna újabb hajókat, de nem tudja elhelyezni, hiszen elvben minden hely foglalt. Hadd mondjak el még valamit! Annyit beszélünk a társadalmi tulajdon védelméről. Jó lenne, ha ezt a hajóknál is érvényesítenék a dolgozók, és nem feledkeznének meg a hajók rendszeres karbantartásáról és tisztításáról. Szeretnénk elérni, hogy mindenki úgy vigyázzon rájuk, mintha a sajátja lenne.

— Az elmondottak szerint nemcsak az üdülő, hanem a vízitelep kihasználtsága sem kielégítő, ahogy Bottyán János fogalmazott: a kialakult helyzet tarthatatlan. Hogyan lehet változtatni, a kívánt irányba terelni a látogatottságot?

— Az elképzelések nemcsak megszülettek, hanem szakszervezetünk titkársága el is fogadta azokat, mint a most induló üdülési idény legfőbb feladatait. Erről az illetékes postaszervek szakszervezeti bizottságát körlevélben értesítettük. Rájuk hárul a római-parti üdülő és vízitelep széles körű propagandája, így a kihasználtságért is ők a felelősek. Május 1-től ugyanis kötelesek jelezni, jelenteni Gilicze András gondnoknak, ha hosszabb-rövidebb ideig üresen áll a szobájuk. Viszont ahol többletigény merül föl, ott szintén a gondnokhoz fordulhatnak, akitől megtudhatják, hány szoba áll üresen, hányat kaphat meg az újabb igények kielégítésére. Hogy még vonzóbb legyen az üdülő, a szolgáltatások minőségét is javítjuk. Növeljük a büfé árukínálatát, és egy lacikonyhát nyitunk. A hétvégi zsúfoltságot pedig azal szüntettük meg, hogy az üdülőt csak a postás dolgozók

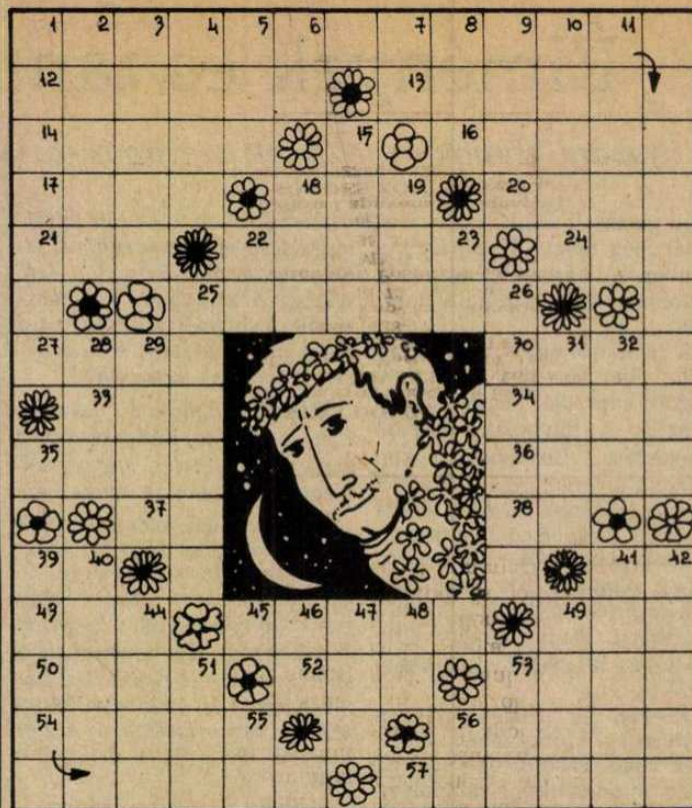
és közvetlenül a családi körükbe tartozók, illetve az egy háztartásban élők látogathatják. Ezt az üdülőbe lépéskor igazolvány felmutatásával kell bizonyítani. Az öltözőszekrények teljes kihasználását azzal segítjük, hogy az egyéni bérleteket megszüntetjük, az így felszabaduló szekrényeket napi használatra bocsátjuk. Ezután csak a szakszervezeti bizottságok bérlehetnek öltözőszekrényt, kihasználásáról viszont kötelesek gondoskodni.

— Mi a véleménye Gilicze András gondnoknak az idén érvénybe lépő változtatásokról?

— Örülök nekik, épp idősekről voltak. Remélem, hogy az üdülési felelősök az idén már jobban szívükön viselik a római-parti üdülő és vízitelep sorsát, jobban tudatosítják a dolgozóknak ezt az igazán kellemes üdülési formát. A magam részéről azt kérem a látogatóktól — régiéktől, újaktól egyaránt —, hogy jobban vigyázzanak a berendezésekre, a felszerelésekre. Nemcsak azért, mert pótlásuk egyre drágább, hanem mert a dolgozóknak saját érdekük is, hogy a következő alkalommal éppoly tisztán és épen kaphassák meg a kényelműkhöz szükséges tárgyat, eszközt, mint előzőleg. Mi, az üdülő dolgozói mindent elkövetünk, hogy a látogatók kulturáltan, kényelmesen töltsék el idejüket. Éppen ezért külön gondot fordítunk a tisztaságra. Az idei évadban minden hétfőn zárva tartunk, mert vizet cserélünk, általános karbantartást végzünk a strand területén. Egyéb napokon 8-tól 19 óráig várjuk a strandolni vágyókat.

— Reméljük — mondta beszélgetésünk végén Bottyán János —, hogy az új üzemeltetési rendszer beváltja a hozzá fűzött reményeket, és azok a postás dolgozók is pihennek majd a Római-parton, akik korábban nem ismerték ezt az üdülési lehetőséget.

Czeglédi Cecilia

Tóth Árpád tavaszi verséből idézünk: „Április, ó Április! / Míg táncol suhansz...” Folytatás a vízszintes 1. és függőleges 39. alatt.

VÍZSZINTES:

1. Az idézet 1. része. 12. Hivatalos küldemény. 13. Világosodó. 14. Angol idő. 16. Juh (népiesen). 17. Tartozást, kötelezettséget teljesít (ford.). 18. Művész. 20. Alkotórész. 21. Missouri és Ausztria gépkocsijelzése. 22. Kereskedelmi alkalmazott. 24. Férfi becenév. 25. USA-állam. 27. A növény része. 30. Emberi szerv. 33. Időegység. 34. Dohányneve rövid neve. 35. Utóhangszer. 36. Mozog párja. 37. Duplázva, divatjamúlt játékszert (idegenes írással). 38. Gyermekek, népiesen. 39. Életet kiolt. 41. Most is ez van. 43. Rebeka fél! 45. Postai küldemény. 49. Rágcsáló víziállat. 50. Vajon maga? 52. Tápláló ital. 53. Gríz. 54. Kéz (költ.). 56. Termés. 57. Ritka közlekedési eszköz.

FÜGGŐLEGES:

1. Álomkép. 2. Másoló. 3. Jókai-hősnő. 4. Város a Szovjetunióban. 5. Idegen gáz. 6. Tv-márka betűjele. 7. Sidó, egyne-

mű. 8. 1848-as honvédtábornok (ford.). 9. Az amerikai nagytyúk egyike. 10. Galambféle. 11. Hagy. 15. Keleti nép. 18. Női becenév. 19. Irodalmi műfaj. 22. Igekövet. 23. Folyó a Szovjetunióban. 25. Francia író. 26. Tudományos-fantasztikus (névelővel). 28. Állattal kapcsolatos. 29. Szellem, kísértet (irod.). 31. Édesség. 321. Nyelvtani fogalom. 39. Az idézet második rész. 40. XIX. századi magyarországi származású osztrák költő. 41. Tompa zúgás. 42. Olasz táncdalénekes. 44. A Máté-paszió zeneköltője. 46. Latin és. 47. Aki ezt teszi, arat is. 48. Napszak (költ.). 49. Az ország, ahol születünk. 51. Duplázva női becenév. 53. Penészes szag. 55. Fém. 56. A makk alsó monogramja.

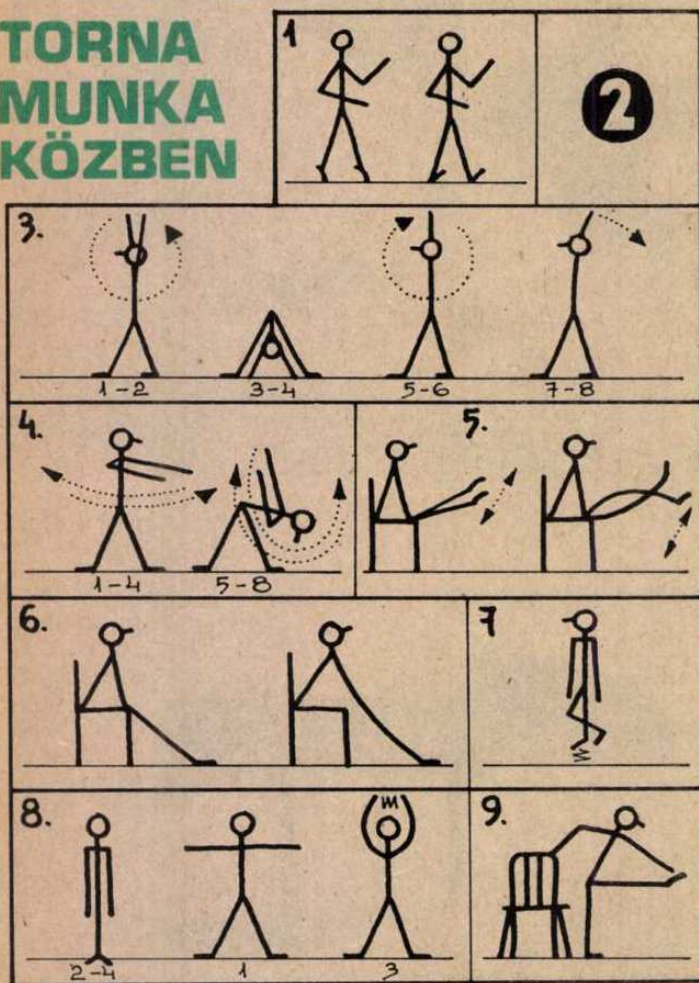
Bánhidi Éva

Beküldési határidő: május 5.

Előző rejtélyünk helyes megfejtése: Lázár, Berzova, Fűzes, Barbizon, Zám, Erdei táj, Elvonuló, Aranyeső.

Könyvtulajnyt nyertek: Gömöri Ferencné (Ballószög), Petrovics Ferencné (Tatabánya), Rákóczy Károly (Bük), Schöninger Edit (Vértesboglár), Tombor Katalin (Nemesbük).

TORNA MUNKAKÖZBEN

1. Kiindulól helyzet: alapállás. 4 lépés előre lábujjon járással, 4 lépés sarkon járással. Háromszor ismételni.
2. Helybenfutás 30 másodpercig, kis előrehaladással, majd 30 másodpercig hátrahaladással.

3. Kiindulól helyzet: terpeszlás, kar magastartásban. 1—2. ütem: karkörzés előre kétszer. 3—4. ütem: törzshajlítás előre kétszer. 5—6. ütem: törzsemelés és karkörzés hátra kétszer.

4. Kiindulól helyzet: terpeszlás, kar oldalsó középtartásban. 1—4. ütem: vízszintes kaszállás négyszer. 5—8. ütem: törzsdöntésben függőleges kaszállás négyszer.

5. Kiindulól helyzet: ülés a széken, kéz az ülőkéen. 1—4. ütem: vízszintes ollózás. 1 másodperc pihenő. 6—10. ütem: vízszintes ollózás.

6. Kiindulól helyzet: ülés a széken, kéz az ülőkéen. 1—2. ütem: lábemelések hátsó fekvőtámaszba. 3—4. ütem: ereszkedés ülésbe.

7. Jobb lábon szökdelés négyszer. Bal lábon szökdelés négyszer.

8. Kiindulól helyzet: alapállás. 1. ütem: ugrás terpeszállásba, kar oldalsó középtartásban. 2. ütem: alapállás. 3. ütem: ugrás terpeszállásba, taps a fej felett. 4. ütem: alapállás.

9. Kiindulól helyzet: alapállás, fogás a szék karfáján. 1—4. ütem: bal kéz a szék támláján, a jobb láb lendítése előre, törzshajlítás bokaérintéssel. 5—8. ütem: ellenkező lábbal is.

10. Nyitott ablak mellett mély belélegzések, lassan; rövid, gyors kilégzések.

Hamar Gábor

Senki sem maradt hoppon

Pukkasztott már úgy szét legömböt a kedves olvasó, hogy csak a hasával nyomhatta meg? Vezetett már pingponglabdát akadályok között jégkoronggütővel? Rúgott már célba rugyilabdával?

Ilyen és ehhez hasonló vidám játékokban mérhették össze ügyességüket, erjüket a hetvenes, hetvenkettes és hetvennyolcas postahivatal dolgozói egy márciusi szombat délután az Ond vezér parki általános iskolában. Az idén negyedik alkalommal rendezte meg e három hivatal KISZ-szervezete és szakszervezeti bizottsága „Melegítőben a hivatal” című tömegsportrendezvényét.

Bizonyítani akarják, hogy a hűvösebb, télies időjárásban is van mód a mozgásigény kielégítésére. Eleinte nevesebb vendégeket is hívtak: 1980-ban Zsiborás Gábort, az FTC kapusát, 81-ben Makrai Katit, 83-ban Soltész Rezsőt, hogy jobban csalogathassák az embereket. Az idén erre már nem volt szükség; mintegy kétszázan melegítettek be zenezőre.

Ami még újdonság: a versenyek megszervezése. Úgy látszik, ma már a tömegsportnak is többfajta módja van. A jó fantáziájú rendezők — elsősorban Kovács Mária KISZ-titkár és Kocsis György sportfelelős — nem küldték a nőket röplabdázni, a férfiakat focizni, a gyerekeket ugrabugrálni. Olyan játékokat találtak ki, amelyek senkitől sem igényelnek különösebb fizikai felkészültséget, az unoká-

tól a nagypapáig bárki részt tud bennük venni. Cél az önfelédtestettség, természetesen versenyszerűen, hogy azért valami izgalom is legyen. A bevezetőben említettek kivül volt még a kollektív erőlködésre kötéltűzés; tüdőellenőrzésre lufifújás; nyakizom-erősítésre páros labdacipelés (két versenyző homloka közé fogja, és a cél nem szabad leejteni). A legnépszerűbbnek az „Egy mindig hoppon marad” játék bizonyult. Minden versenyzőnek meg kell szereznie, mondjuk egy pingponglabdát. Ám mindig egyel kevesebb labda van, mint ahányan rájuk vadásznak. Így valaki mindig hoppon marad, kiesik. Itt dűlt csak igazi csata!

Bocsánat! Ebben a nagy izgalmomban el is felejtettem: mégiscsak voltak külön versenyek a gyerekeknek. Amikor pedig csak a felnőttek uralták a terepet, az ifjú nemzedék bábszínházat nézett, filmet vetítettek nekik.

De aztán, oldalukon anyuval és apuval, nekik is csatasorba kellett állniuk. Jött a különleges postásváltó. Három család alkotott egy csapatot. Postástáskák a vállra, fel a kerékpárra, és egy levélsekreányba bedobni a levelet!

Miután mindenki kifújta magát, a pontszámokat is összeadták, jöhetett az eredményhirdetés. Ezen a délutánon a hetvennyolcas postahivatal csapatának kapitánya emelhette magába a kupát. Egy évig maradhat náluk, mert csak háromszori győzelem után lehet végleg betenni a vitrinbe. Második lett a hetvenes, harmadik a hetvenkettes. Minden csapatnak adtak ezenkívül sporttulajnyt is.

A rendezőkkel együtt nyugodtan ajánlhatjuk másoknak is az effajta rendezvényeket a téli holtidényre, mert, mint példánkban is jól látható, végül senki sem maradt hoppon.

Cs. L.